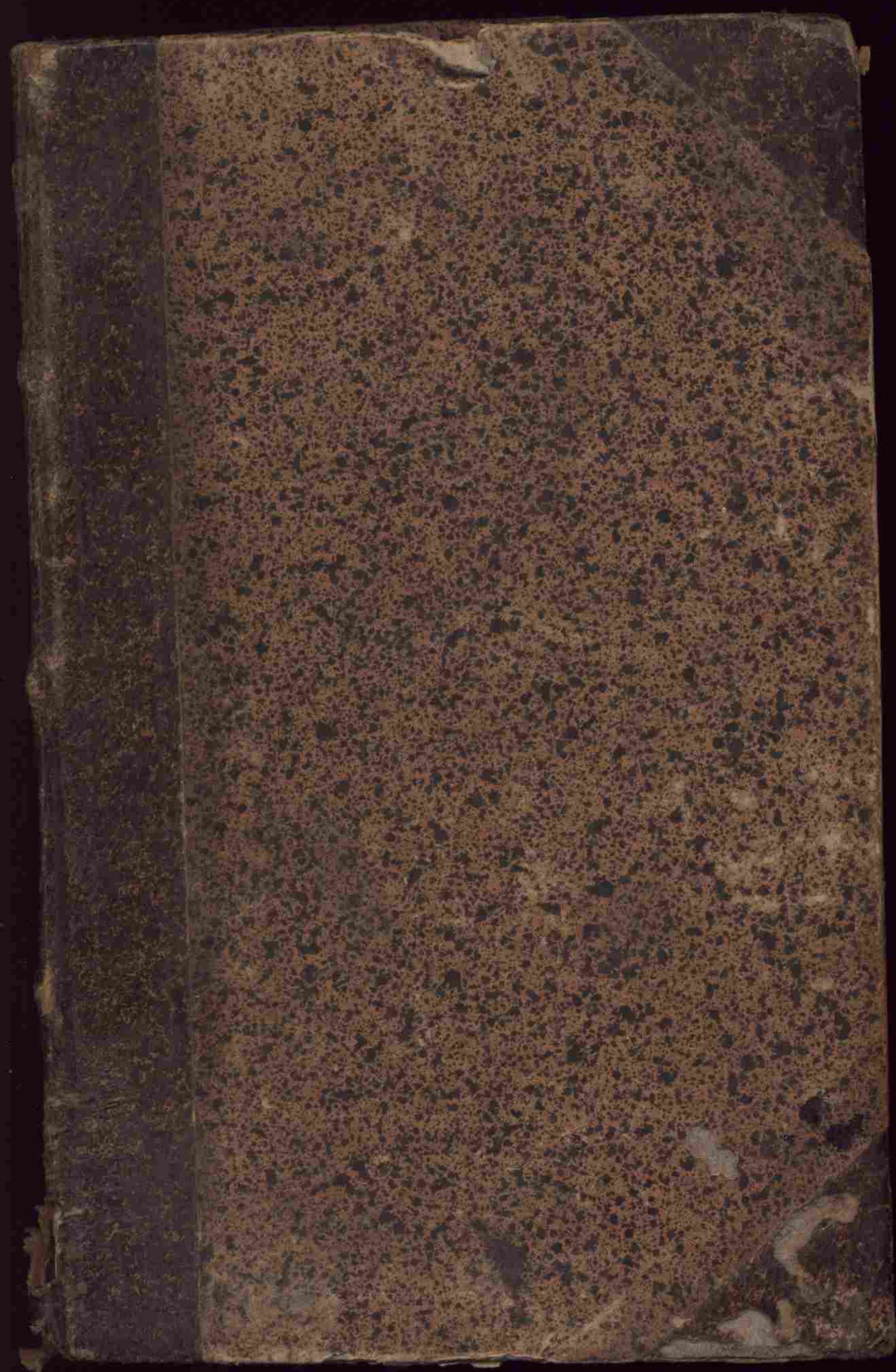

F. Beth. Or. b. L. II.
Exoblacione Ill. Comitatus
Emerici de Bethlen

a c
Liber Gymnasij
Liber Gymnasij
in
magis
magis

VÉDELMEZŐ ERŐS P A I S

MELLYEL

A' Kisérteteknek tüzes Nyilai ellen,
e' Világi Eletben fűntelen fen forgó nehéz
Hartzok között nem tsak óltalmazhatja magát
hanem azokat diadalmason meg-is győzheti
és a' Győzedelmeknek Seregekbe ditse-
kedve bé-álhat a'

KERESZTYEN EMBER,

Mellynek általa fok kisértetein ISTEN' Ke-
gyelméből győzedelmet vett, és már mostan
azt a' KRISTUS' Oskolájában magok Keref-
teket fel-vévő 's Edes Mestereket követő
LELKI ATTYAFIAINAK, hogy az ISTEN

azoknak erőtelenségeiben - is a' maga
Erejét el-végezze tiszta és igaz in-
dúlattal ajánlja.

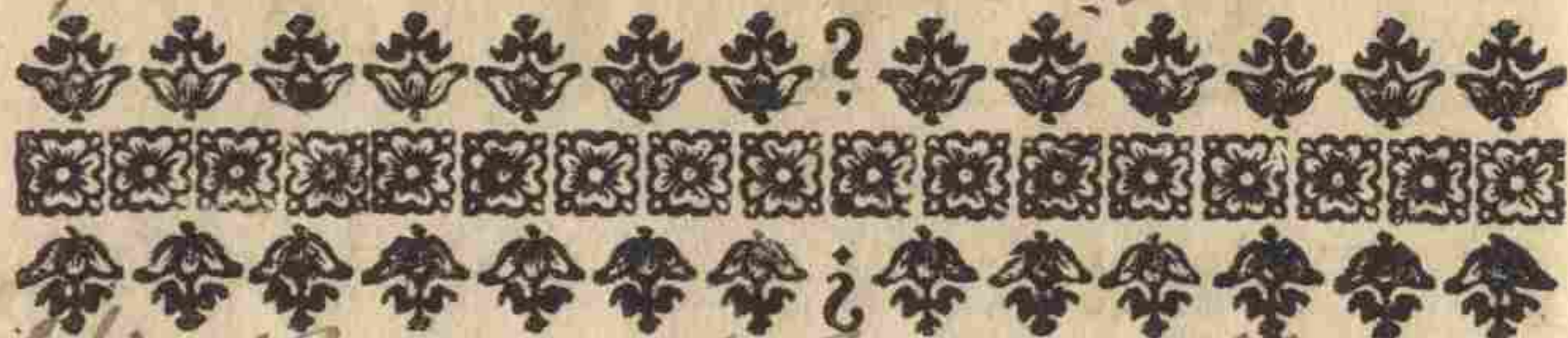
A R V A

BETHLEN KATA.

Nyomtatott, ebben az Ezkendőben.

*Biber Bibliotheca Székelyudvarhelyi
his in Conspectu Sub Receptor
Professore Michael Ligeti et*

*Bibliotheca Johanne Finta
I Mo's. XV. I. 1903*

Ne félj, En PAI'Sod vagyok tenéked.

Sólt. XXVIII. 7.

Az UR az én Erősségem, és az én PAI'Som,
ő benne bizott az én Szívem, és meg-
fegíttettem: örült az én Szívem és az én
ENEKEMMEL ditsérem ötet.

Ján. XIV. 13.

Valamit kéréndetek az En Nevemben azt
meg tselekezem, hogy ditsőítefsék az
Atya a' Fiúban.

ELŐL-JÁRO BESZÉD

Az ISTENT szerető OLVASOhoz.

Engert én soha nem láttam,
annál-is inkább rajta nem hajó-
káztam; de a' mint a' Hajó-
kázást meg - próbált Emberektől hallot-
tam, 's valami keveset magam-is arról ol-
vastam, felette sok próbákon kell által men-
ni a' Tengeren bujdosóknak. Mert néha
téljokkal ellenkező fél támadván felette
melege veti attól, és csak egy órátka olly
távol vízi hogy Napokat, Heteket kell el-
tölteni sok fáradsággal, és nagy munkával,
mig rendes útjoknak követésekre vízza me-
hefsenek. Néha a' Tengernek kevélyen fel-
emelkedett Hábjai tsapdofsák fürnyen a' Ha-
jót, és egy-mással keményen öfve ütközvén
a' veszedelemnek mélysege közzé forítják

annyira hogy az Egnél és a' zugó Haboknál egyebet nem láthatnak a' Hajókázók. Mit tudnának egyebet ilyen állapotjokban tsinálni? hanem követik a' Tanítványokat, kik az Hajóban aluvo KRISTUST a' nagy vezedelem' idején e'képen serkentik vala: *Keljfel URam tarts-meg mert el-veszünk.* Irnak olyan helyet-is, a' hol két közikla 's örvény között foros helyen kell el-menni az Hajóknak, melly olly vezedelmes hogy igen tanult és bölts Kormányos legyen, az időnek-is válaftott jó tsendessége, a' mellyben az tekervényes örvények között békefességgel el-mehetsenek; mert akár mellyik felé tévelyedjenek-el az rendes útról az köziklában meg-ütköznek, vagy az örvénybe bé-tekerednek, egybe romlanak és a' tengeri mélységbe béboríttatnak.

E' világi Elet egy félvezes háborús Tenger, mellyen magam-is már régen a' fok Próbák és örvények között hajókázom. Mert tsak nem e' Világra való fülettetésemfől fogva hányattatom a' kemény haboktól. Igen kised koromban maradtam Atya nélkül való Arvaságra. Az után igen Ifjú időmben tétettem-bé a' két közikla között fáradzó és el-merüléssel ijeztő két örvény között

között gyötrődő Hajóban az hajókázásra: melly-is az én Ifjú időmhöz és gyenge Tudományomhoz, az által mehetésre mind magam fêmeim 's mind mások előtt épen lehetetlenségnek látzott. De ama' Fő Kormányos a' maga Szent Lelkének általa, úgy vitte véghez az ő nagy Erejét az én erőtelenségemben, hogy én nem ütköztem-meg egyik köziklában-is: holott-is nem a' külső Tenger' mélységében, (mellyről írják hogy a' holt testet magában el-nem fénvedí,) merültem volna-el: hanem amaz meg-lábbalhatatlan örökké tartó vezedelemnek Tengerében maradtam volna. *Ditsértefssél ób én ISTENem, én Szabadítóm, én Vigasztalóm, hogy engemet el-veszni nem bagytál.*

Mikor ezen vezedelmek között az én bölts Kormányosomtól kegyelmesen által vezéreltetvén azt vélném hogy már a' fázra el-jutottam, hogy onnan tsendesen nézném a' Tengernek fel-emelkedett hajait, és azt itélem vala, hogy az én Napjaimat örömmel fámálván amaz véghetetlen Tsendességre által lépem nem fokára. De imé nem az volt az én Mennyei Atyámnak én irántam el-rendelt akaratja, hanem hogy ujjában a' terhes Hajókázáshoz fogjak, nem-is

pedig a' Tengernek fúlin a' part körül evez-
kélve, hanem annak közepében a' mélysé-
geknek nagyán, fok ízben, és fok időkig
hányatafiam az egy - mást erő erős habok
között; egyik meg-nem fúnt a' míg a' más-is
belém ütközött, úgy - hogy arra fokadtam
keserves fúvvel a' mit a' Szent Dávid ének-
lett: *Sebessége árvizednek, Es a' nagy zugó
habok, En rajtam öszve ütköznek.* Egyik
mélység a' másikat kiáltotta az én fejem fe-
lett 's nem fémlelhettem fokfor semmit kö-
rülöttem egyebet a' kevélyen hánykodó,
erős Tengeri Haboknál, hol légyen az út
a' fúbadúláfra által nem láthattam. Hlyen
állapotomban fel - emeltem fúmeimet az
Egekre, Szívemet a' hatalmas Teremtőmre,
mondván: ISTEN én Közfálam, ne felejt-
kezzél így-el én rólam. A' ki fúllott és
meg-tsendesítette a' körülöttem harfogó Ha-
bokat, ama' Mennyei Mágnest kezembe
adta, 's Szívemet magának foglaló Szent
Lelkével vezérlett a' tsendes Rév-part felé;
mellyre tudom bizonynal, hogy nem fo-
kára el-érkezvén ki - kötök 's ki-is költö-
zöm amaz véghetetlen örömben való lételre.

Felette nehéz Kisérteteim között, mint-
hogy egyedül tsak az ISTENben talált az én
Lel-

Lelkem magának Vigasztalást, tsak ő Felsé-
géhez ragazkodtam keferüségem között.
Mellyre nézve a' mint az én tudatlanságom és
erötelenségemtől lehetett, a' magam állapotja
fúrint kézfítettem egy néhány Könyörgéfe-
ket; mellyekkel gyakorta az én Lelkemnek
mélységes Sebeit enyhítettem ki - öntvén Jó
ISTENem eleibe Szívemnek belső in-
dúlatit. Mellyeket ki-is Nyomtattattam,
nem azért mint-ha én magam iránt valamit
itélnék, mert tudom és jól esmérem a' ma-
gam gyengeségét. De azt-is tudom hogy
az ISTEN a' maga hathatós erejét, az nagy
erötelenségben fúokta ki - mutatni. Tapaf-
taltam azt-is hogy fúokan titkos nehéz Kisér-
teteiket vífelnek, a' mellyeket a' fúnts kinek
ki-jelentsenek, az illyeneknek tsak azt - is
enyhülésekre fúolgal ha Példát látnak a' ma-
gok gyötrelmekhez hasonlót. Ha azért
tsak egy Lélek véfen-is enyhülést ő magá-
nak az én példámmal, látván azt ezekből,
hogy az ISTEN engemet fok képen gyakor-
lott e' Világi Eletben, nékem elég az, az
én tzéломra.

Léfnék talám olyanok-is, a' kik engemet
ezért még-itélnék és meg-tsufolnak, de az
illyenekkel gondolnom nem illik 's nem - is
lehet,

lehet. Mert akármelly jó tselekedetben ke-
refnek 's találnak-is magoknak a' tsufolódá-
ra alkalmatosságot. Nékem elég az, hogy
annak Ditsőségére igyekezem a' ki engemet
Kegyelmébe vett és tart, 's azoknak Idves-
ségekre a' kik ő Felségét fzeretik. Oh UR
ISTEN légy a' meg-keferedett Lelkeknek
vigasztalója, légy az én Lelkem sebeinek
enyhitője, légy végezetre Szent Szi-
nednek látására magában fegény,
de Tebenned gazdag, Lelkem-
nek bé-vezérlője.

Ezer-hétfáz ötven-egyedik Eftendő-
ben Januáriusnak xxvii - dik
Napján.

I.

*Kisértetek keménysége között bágyadozó Lélek-
nek ISTENhez való ragaszkodása.*

OH mindeneket Böltsen Te-
remtő és mindeneket Hatalmas
Kezeiddel igazgató Sz. ISTEN,
En ISTENem! az én Lelkemnek egyetlen egy
Reménsége, és Segedelve. Az én Szívemnek
és Lelkemnek mélységes meg-alázódásával
kívánok szólani Te előtted, és továbbra-is Ke-
gyelmet kérni örök halált érdemlett fegény
Lelkemnek: e' végre adjad óh Edes Istenem
a' Te Sz. Lelkedet Ennékem, a' ki-is erősítse
az En nagy erőtelenségemet, tégyen alkalmat-
ossá arra, hogy esmérhessem-meg En vólta-
képen a' Te tsuda de bölts tselekedeteidet
mellyeket Te foztál véghez vinni a' Te Válasz-
tottid körül, és adjad Ennékem-is, hogy min-
denekben nagy alázatossággal erezhthessem Sz.
kezeidbe magamat, és mindeneket hálá-adó
szívvel vehessek-el Szent kezeidből.

A

Há-

Hálákat adok elsőben-is azon Szent Fel-ségednek, hogy Engemet nyomorúlt bűnös Embert a' bűnnek sárjában nem hagytál, ha-nem ingyen való kegyelmedből a' Te Szent Fiadnak tökéletes elégtételéért, az örök élet-re el-választottál; holott mint fokakat Enge-met-is a' vezedelemben igaz ítéleted szerint hagyhattál volna; mikor fokakban igaz ítéle-tedet gyakoroltad, akkor én rajtam irgal-masságodat meg-mutattad.

Aldott legyen azért-is a' Te Szent Ne-ved, hogy engemet bizonyos időben, Ke-reztyén és igaz Hitben Vallásban lévő Szü-lék' által e' Világban bé-hoztál, igaz Hitben Vallásban neveltetnem, és abban mind ed-dig meg-maradnom kegyelmesen meg-enged-ted, Világ szerint-is szép rendben, és állapotban helyheztenni méltóztattál. Sokak felett való áldásfiddal-is meg-áldani és azok által-is Szent Nevednek dicséretére fel-indítani, mint Ke-gyelmes Edes Atyám el-nem mulattad.

Noha az én nagy terhes bűneimért gya-korta egy-mást erő kísértetek közzé tettél, és mint egy ugyan ellenséges képen bántál én velem; de mikor láttad hogy a' kísérteteknek habjai közt gyengélkedő Hitemnek Hajótská-ja süllyedez; akkor mindjárt édes jó ISTENem

sege-

fedelmeddel mellém állottál, és kefergő Lelkemet a' kétségben esésből tsudálatosan ki-ragadtad, fokszor ellenségimnek bozszú-jokra énnékem Aftalt terítettél, és ugyan meg-ujjítottad szegény Lelkemet a' fok és nehéz kísértetek között.

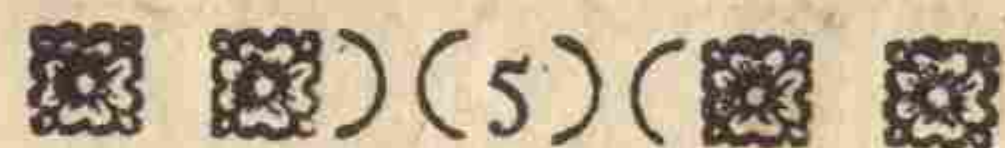
Oh én Edes jó ISTENem nem lehet én-nékem elő számlálnom, a' Te énhozzam meg-mutatott fok Irgalmasságodat; annál-is inkább meg-hálálnom a' Te édes Atyai Jó-vóltodat. Edes ISTENem adjad Kegyelmedet énné-kem, hogy ezen fok rendbéli én hozzám mutatott Irgalmasságodat Szívemben el-rej-tsem, és azokról büntelen gondolkozhaszam 's minden kísérteteim között-is ezen Irgal-masságidhoz továbbra-is ragaszkodhaszam, ma-gamat vigasztalhaszam. Noha én por, hamu vagyok, még-is kívánok szólani Te előtted. Oh ne üzz-el én ISTENem az én méltatlanságomért Szent szíved előtt engemet: hanem inkább nyujtsad kegyelmedet, és erő-det, hadd önthessem-ki Te előtted az én Szívemnek kívánságát: mert nintsen Te ki-vülled a' ki az én sérelmes Szívemet meg-enyhithebbe: azért csak Te nálad keresek én mint töredelmes Lelkeknek és sérelmes Szí-veknek meg-enyhitőjénél orvosságot.

Edes JESUS! bár tsak egy tsepjét hirtsed drága Vérednek az én alázatos Könyörgésemre, tudom hogy mindjárt kedves lézen's meg-halgattatom Sz. Atyádtól.

Keserves szívvel Edes ISTENem, minden napon femlélteted én velem az én nagy bűneimért a' Te Házadnak ellenséginek én körülöttem való faparodáfokat, mellyek-is mitsoda nagy sérelmet ferezzenek az én Szívemnek, Te mindeneket jól látó Sz. ISTEN jól tudod. Efsék-meg a' Te könyörülő Szívem én rajtam: ne büntes Edes ISTENem tovább-is engemet ez nehéz büntetéssel. Vedd-el én rolam Szent Fiad elégtételéért ez nehéz kísértetet minden emberi reménség felett.

Oh nagy hatalmu és erejü Szent ISTEN, én ISTENem, a' ki régentén egy szóddal a' világosságot a' fététből ki-tudtad hozni, most is azon eröd és hatalmad vagyon: a' lelki fététségben lévőkön, mihellyt Szent Lelkednek Világát nyujtod mindjárt meg-nyilnak fêmeik és Tégedet Lélekben és igazságban fólgnak. Oh nagy erejü Szent ISTEN! melly fok és nagy dolgokban mutattad-meg a' Te tsudálatos fabadítáfodat eleitől fogva: mellyel tellyes az egész földnek kereksege.
En

En bennem-is fegény Szólgálodban fokzor nagy irgalmafságodat jelentetted-ki, óh ne vessenek Edes ISTENem az én nagy bűneim felhöt Te közötted és az én alázatos Könyörgéseim között a' meg-halgatás iránt.

Söt inkább Te magad óh én Lelkemnek drága Váltsága, UR JESUS, álj én érettem Szent Atyád' eleibe tökéletes elég-tételednek mutatásával, nyerj jó válaft Szent Atyádtól alázatos Könyörgésemre; had vigasztaltsék-meg fok nehéz kísértetek között már épen el-törödött Szívem, had lehessen tudtára a' jövendő Nemzetnek-is a' Te nagy fabadítáfod, és mindenek ditsérjék a' Te Szent Nevedet érette, hogy Te olly kegyelmesen meg-halgatod a' nyomorult fegénynek kiáltását.

Oh bölts ISTEN! ha Szent Felségednek nem tetzik ebben az én meg-halgattatáfom, légyen meg abban-is a' Te Szent akaratod, tsak azon kérlek Edes ISTENem, hogy az én Lelkemnek förnyü gyötrelme közzé töltsed drága kegyelmed vigasztalásának tsepetskéjét, és adj nékem kedved és Sz. akaratod fzerint való békefséges tüdő fívet, hogy leg-kifsebben-is Szent Felséged ellen ne vétsek. Es naponként ez nehéz kísértetek közt-is, kézfits-el engemet az én utolsó
A 3 végem-

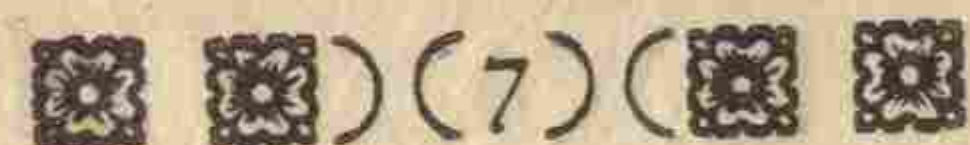

végemre, és mikor oltán e' fok nyavalyák-
nak és gyötrelmeknek műhelyét ez gyalgó
testet le tézem: légy én velem. Az én éret-
tem keserves halált szenvedett Edes Jéfusom-
nak keserü kinnyai édesítsék-meg énnékem
az én halálomnak kinnyait, és úgy vigy ál-
tal engemet a' Te Szent színednek látására,
holott-is minden bizonnyal tudom hogy el-
törölz minden köny-hullatást az én szemeim-
ről, és meg-elégítez a' Te Szent színednek
látásával, melyet-is tselekedjél a' Te Szent
Fiadért, AMEN.

II.

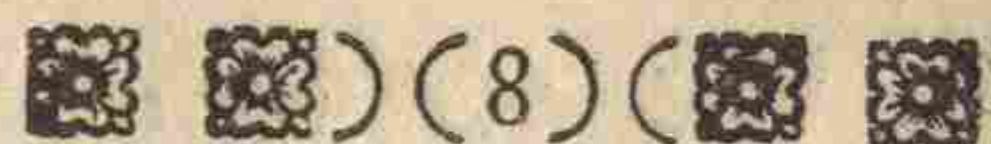
*Az ISTENhez nagy bizodalommal való ra-
gaszkodás a' kísértetek között való
vigasztalásért.*

OH minden vigasztalástól meg-fosz-
tatott Szíveknek egyedül meg-vigasz-
talható ISTENE, én ISTENem! Az én Lel-
kemnek nagy gyötrelmét, és Szívemnek a' fok
kísértetek között való el-epedését alázatos
szívvel elődbe terjesztem: mert nintsen sem
Egen, sem Földön a' ki az én Lelkemnek
gyötrelmét meg-enyhithesse, és sérelmét,
meg-

meg-gyógyíthassa; mert az én ügyem min-
den emberi segítségtől meg-fosztott, és csak
egyedül az Egeknek Urára hagyattatott.

Oh én ISTENem, mikor vissz nézek
el-múlt fok számú Napjaimra's Elztendeimre,
és meg-látom melly fok utálatos vétkeimmel
bántottam-meg Szent Felségedet, ugyan
meg-rettenek; mert látom hogy nem ennyi
ítéletidre, vagyok érdemes, hanem mind az
idő szerint való keményeb itéletidre mind
pedig az örök kárhozatra érdemes vagyok.
De nem állok-meg bűneimnek terhek alatt,
hogy csak azokról gondolkodjam, és maga-
mat a' kétségben esésnek mélységes tengeré-
be bé-meritem, hanem folyamodom a' Ke-
gyelemnek székihez. A' Te Szent Befé-
dedben magadat úgy jelenteted-ki, hogy Te
Erös, Irgalmas és Kegyelmes ISTEN vagy,
haragra késedelmes, nagy Irgalmafságú és
Igazságú ki meg-tartja az Irgalmafságot ezer-
ízíglén, el-vézi a' hamisságot, a' vétket, a'
bünt meg-botsátja. A' Te ígéreteidben soha
változás nem völt, és soha nem-is lézen.
Hát hogy ne biznám én-is ebben a' Te drá-
ga ígéreteidben, és csak én légyek-é egye-
dül, a' ki a' Te változhatatlan Szent Igére-
teidnek, ne hidjek? Ezt nem tselekézem,

sőt nagy alázatos Szívvel azt mondom: Hi-
fiek URam, de légy segítségül az én nagy
hihetetlenségemnek.

Oh én Edes ISTENem, a' Te Szent
Fiadat, azért küldötted-el e' Világra, hogy
a' bünösöket meg-váltsa: Te-is Edes JE-
SUSom azért jöttél-el és fzenvedtél egész
életedben, és azért holtál-meg keserves ki-
nok között, hogy minket meg-váltanál. Te
mondásod Edes JESUSom, hogy nem az
igazakért hanem a' bünösökért jöttél; tudom
és el-hízem bizonylyal hogy azon meg-vál-
tandó bünösök' fzáma közzé Szent Atyádtól
örök időknek előtte én-is bé-irattattam, azok
közzül Te egyet-is el-nem veltettél. A'
Te mondásod ez-is: Valakik meg-fáradta-
tok és meg-vagytok terheltetve jöjjetek En
hozzám, és találtok En nálam nyugodalmat.
Te hozzád jöttem büneimnek terhe alatt fzin-
tén már el-epedett lélekkel: Büneim fám-
talan terhét le-tézem előtted; mert Te vagy
az ISTENnek ártatlan Báránnya ki el-vézed
a' választott Világnak büneit: ISTENnek ár-
tatlan Báránnya, vedd-el és töröld-el az én
nagy büneimet.

Az én ISTENemnek ítéleti egészzen el-
hatalmaztak én rajtam, úgy annyira hogy
testem-

testemnek semmi részében épség nintsen,
egészzen el-fogytam, az én Szívem-is enge-
met el-hagyott. Oh URam valjon lengede-
ző nád-fál ellen kelnél-é-ki, és meg-fáradott
fa levelet gyötrenél-é? Valjon meg-eméztő
tűz lévén fázaz pozdorjával mennél-é fzen-
ben, úgy hogy az meg-ne eméztődne? En
ISTENem ilyen vagyok én, a' Te Sz.
fzined előtt: azért könyörülj rajtam és büne-
imnek meg-engedésével 's nehéz büntetésid-
nek rólam el-vételével kegyelmezz-meg én-
nékem; mondjad azt fzegény Lelkemnek
mint Zakéusnak: Ma lett idvefséged.

Tudom én azt hogy a' bünnek 'söldja a'
Halál és azt mindeneknek meg-kell kóftolni:
Te minden fzíveket és veséket vi'sgáló Szent
ISTEN jól tudod és látod, hogy melly nagy
örömmel kívánnám ez firalomnak Völgyé-
ből ki-költözni: bizony a' nagy tengeri fzel-
vézek között hánykodó vefedelembe for-
gó emberek inkább nem kíváncznak tsendes
rév-partjokra menni, mint én Te hozzád;
mert az én JESUSom meg-édesítette Szent
halálával énnékem az halálnak keserűségét.
Oh melly nagy öröm énnékem e' gyarló te-
stet le-tenni, hogy telhessem-bé a' Te Sz.
fzinednek látásával. Semmi jó ebben a' Vi-
lágban

lágban nintsen; hanem Te nállad vagy az én Jóm el-tétetve, azért tsak Te nálad-is keresem. De óh én Edes ISTENem, Te látod melly gyötrelmesen szorongatja ez az én Lelkemet, hogy a' hol most a' Te igaz Isteni Tiszteleted vagy; ott annak helyében más Isteni Tisztelet állítatik-fel. Oh könyörölni tudó sőt ugyan egészen könyörületeség Szent ISTEN! Könyörülj én rajtam. Szabadítsd-meg a' Hitetlenek társaságától Eletemet: ne vigy engemet ezen nagy keferüséggel az én koporsómba; hanem láttasd-meg az én kefergő Lelkemmél a' Te nagy szabadításodat, hogy ne lássam én a' Te Háznak ellenségét körülöttem.

Edes JESUS! esedezzel Szent Atyádnak én érettem, hogy halgasson-meg engemet a' Te tökéletes érettem való elég-tételeért, végyen-ki engemet e' szörnyű gyötrelmek közül.

Ha pedig úgy tetűik Te néked én Edes ISTENemnek, hogy halázzad az én aláztos Könyörgésemre a' való tételt, adjad a' Te bátorító Szent Lelkedet, hogy az én reménségemet tégye meg-mozdulhatatlanná, és ne szünhessem én-meg a' te Te Kegyelmed' Ajtaján való zörgetéstől, mind addig, a' mig Irgal-

Irgalmafságodnak nagy vólta szérint megfelelő énnékem: Ha pedig igaz ítéletű Szent ISTEN, nem tetűik Szent Felségednek, hogy engem ez életben meg-vigasztalj, legyen-meg a' Te Szent akaratod; tsak hogy azon könyörgők aláztoson Szent Felségednek, hogy adj olyan békefséges tüdő Szívét, hogy ne vétsek semmiben-is Szent Felséged ellen, és ne-is késsél én hozzám el-jönni, szegény Lelkemet a' szörnyű szorongattások közül kivenni, és által vinni a' Te Sz. színednek látására, holott-is tudom bizonyal, hogy semmi bú-bánat nem gyötör, hanem a' Te Szent színednek látásával egészen meg-elégzem, és minden Szenteknek Társaságokban mind örökkön örökké ditsérlek és ditsöitlek, A M E N.

III.

Az ISTENhez való ragaszkodás a' kísértetekben a' Mennyei erőért és meg-vigasztaltatásért.

OH szabados uralkodású és mindenekben Szent tetűésed szérint tselekedő Sz. ISTEN, én Edes ISTENem, a' ki nek

dítván az övéit. Engemet pedig Szent ISTEN tégy mindenekben Szent akaratodnak tselekedőjévé, hogy mindenekben csak egyedül a' Te Ditsőségedre és nagy Nevednek tiszteletire fenteltetett Eletet élhessek, mind addig a' mig el-jőz az én fegény Lelkemnek a' Te Szent fínednek látására által vitelére, holott-is oztán örökkön öröké ditsérhetlek Tégedet, A M E N.

IV.

Az ISTEN Irgalmatságához és Mindenhatóságához való ragaszkodás a' kísértetek között.

NAgy Erejü, nagy Hatalmú, tiszta Tökéletességü Szent ISTEN, En ISTENem! ki mindeneket jól tudsz, és látasz még a' Szívnek leg titkosabb gondolatit-is jól tudod, és minek előtte a' nyavalyjás bűnös Ember az ő kívánságát Te elődbe terjesztené, Te már azt jól tudod; sőt Te segilted a' nyomorúság alatt el-epedett fegény bűnöst, hogy Tehozzád fel-emelkedhesék, és Te töled Irgalmafságot nyerjen örök halált érdemlett Lelkének.

Enge-

Engemet - is fegény nyomorult bűnös Embert, a' kiakármelly utálatos féregnél alábbvaló vagyok, Te biztatás hogy Te hozzád folyamodjam az én főrnyü kísérteteim között, én az én méltatlanságomat esmértem, Szívemnek tsalárdságát jól érzem, vétkemnek nagyságát, és fokságát jól tudom: de mint-hogy a' Te Szent Lelked' biztatásának avagy tsak kitsiny fíkrátskáját érzem mellyet-is én nagyobra betsüllök ez Világ' minden kintsénél. Azért tsak egyedül a' KRISTUSnak tökéletes Elég-tételében helyheztettem minden reménségemet, és úgy folyamodom Te hozzád. En Edes ISTENem erősítsd ez én Hitemet; tedd meg-mózdulhatatlanná reménségemet, ha immár Szent Lelkednek általa ezt a' kitsiny örömet és reménséget meg-éreztetted, vigyed jobban-is tökéletességre én bennem.

Edes ISTENem! bizonynal el-hízem, hogy a' Te Szent Fiadat érettem adtad a' keferves halálra, azt - is bizonynal el-hízem, hogy a' Te Szent Fiad az én bűneimért olyan tökéletesen eleget tett, hogy ha én az egész Világnak minden bűneit meg-tselekedtem volna-is, még-is az ő Elég-tétele feljül haladná az én bűneimet. Nohát immár Edes Atyám, ha Szent Fiadat énnékem adtad,

B

már

❧ ❧)(18)(❧ ❧

már az ő Igazsága és tökéletes Elég-tétele enyim: már én az ő Elég-tételével szerzett Meg-igazítást kívánom Te tőled; mert megígérted meg-másolhatatlan szavaidban, hogy *ha a' Te Szent Fiad tejéndi Lelkét áldozatul, tehát meg-látja a' Magot*, már én az én Edes JESUSomnak adatott örökség és jutalom vagyok; melyet ő nem aranyon sem ezüstön, hanem az ő széplőtelen Szent Véréen vett-meg; melly drága Ár soha el-nem vehetett. En hozzám már meg-engeszteltetett Edes Atyám, Edes ISTENem! a' Te Szent Fiadnak érdemében kérlek, hogy már Sz. Lelkeddel büntetlen lakozzál én nálam, kinek hathatós munkája által oldaszad-el az én kísérteteimet, és gyötrelmeimet. Szabadítsd-ki Lelkemet az hitetlenek' társaságából a' Te nagy hatalmadnak ereje szerint, a' Te Nevednek Ditsőségéért.

Edes ISTENem! én tölem minden emberi reménség elvételét immár; de a' Te nagy hatalmadra nézván reménség felett-is remélek, gyenge Hitemmel már meg-fogtalak Tégedet, ámbar ha gyenge-is az én Hitem, mellyel meg-fogtalak, de ugyan csak amaz erős Köziklán az UR JESUSon fundáltott: azért Bizony, bizony, el-nem bocsát-lak

❧ ❧)(19)(❧ ❧

lak Tégedet mind addig, a' mig engemet meg-nem áldasz, és vigasztalsz. Ne-is kétsél Edes Atyám engemet meg-áldani, és vigasztalni; mert látod fintén semmiségre való hanyatlásomat, immár a' nagy kísértetek és sulyos nyavalyák Testemnek semmi részében épséget nem hagytanak, hasonlatossá lettem a' firben fekvökhöz, a' kiktől már régen el-is felejtkeztenek.

Ez én kívánságomat a' Te Szent Lelkednek bátorításából a' Te Szent Fiadnak érdemében elődben terjesztém mint mindenekkel hatalmason bíró, és mindeneket meg-tselekedhető Szent és Irgalmas ISTEN' eleibe, a' ki egyfesz'mind Edes Atyám-is vagy; tudom is mint Irgalmas Edes Atyám nem rejtet-el mind örökké én tölem a' Te vigasztalásodnak Ortzáját. Tselekedjed azt már én velem, hogy mind életem mind halálom legyen Sz. Nevednek Ditsőségére, AMEN.

*****!*****

V.

Igen meg-sebbedett Szívednek a' KRISTUS' érdemében ISTENhez való ragaszkodása.

OH nagy Hatalmú és Erejű Szent UR
B 2 IS-

❖ ❖)(20)(❖ ❖

ISTEN! ki még a' Te ítéletidnek gyakorlása között-is Irgalmafságodat és Kegyelmeiségedet ki-mutatod: mert a' Te Igazságodnak erejét úgy meg-örzed a' Te nagy Irgalmafságoddal, hogy a' fegény nyavalyás bűnös, ki a' féregnél alább való, a' Vizi-buboréknál hamarább el-muló, a' Te nagy hatalmat és tsudálatos Uralkodásodat el-fenvedhesse.

Ennékem - is fegény nyomorult bűnösnek midőn nagy Hatalmat és Erődet kezdetted mutogatni, esmérven fertelmes vótomat és a' Te Tökéletes Igazságodat látván hogy meg-eméztő tűz vagy a' bűnös ellen, én pedig bűnnek pozdorjája lévén le esém a' Te kemény fined előtt; de Te Ezékielnek ISTENe, meg-erősítvén és lábaimra fel-állítván erőt adtál ennékem, hogy a' Te nagy hatalommal tellyes ítéleteidet fűntelen én magamon fémleljem, és még-is meg-ne eméztesssem, sőt azt kiálthassam nagy örömmel: *Látám az URat és nem balék-meg*, hallatván én velem ama' Te édesleges Szavaidat: *Elég tenéked az én Kegyelmem, mert az én Erőm erőtelenség által mégyn véghez.* Oh elég, bizony elég, elég ennékem Edes Jó ISTENem a' Te Kegyelmed, csak neveljed azt naponként jobban 's még jobban én nálam, és úgy az én

❖ ❖)(21)(❖ ❖

az én nagy erőtelenségemben véghez vízi a' Te nagy Erőd, mind azokat valamelyeket Te én tölem kívánhatz. Szüntelen minden fém-pillantásban fémlelem gyenge Hitemnek kitsiny hajótskáját, a' nagy kísérteteknek mélyéges tengerében evezkél, és a' főrnyü kemény kísérteteknek habjaitól tsapdosztatni, és fokzor tsak nem egézfzen el-borítatni, úgy-hogy fokzor kell keserves Szívvel azt kiáltanom védelemben forgo fómorú lélekkel kiáltó Tanítványiddal. *Kelj-fel URam és tars-meg, mert majd el-veszek.*

Gyakorta Te-is Edes JESUSom láttatol a' segedelemre való jöveteled iránt alunni; de azt-is tapasztalom én egyetlen egy Meg-tartóm, hogy-ha fűntén Hitemnek gyengeségiért keményen meg-dorgálz-is, de ugyan tsak fűlla az a' tengeri nagy haboknak, és azok engemet el-nem boríthatnak.

Oh fűlj ez után-is Edes Meg-váltóm, és mind addig fűlj mig Szent Felségednek tetfzik a' tsendes rév-partra engemet ki-vinni: mert tsak a' Te fűodat halhassam bizonyal meg-tartatom.

Bé-vetettél engemet én ISTENem a' Te igaz ítéletidből a' nyomorúságoknak és nehéz nyavalyáknak sebes láng módjára eméztő és

  (22)

majd épen meg-eméztő Kementzéjébe: minden tsontaim el-bomlának, és nedvességeim ki-fáradának, úgy annyira hogy testemnek leg-kiszebb részében-is már épség nintsen; az én Szívem ugyan el-fakadott, femeimnek minden vidámsága én tölem el-távozott. Az én nagy bűneim és bolondságim ezt hozták énnékem, hogy még az én magam femeim előtt-is utálatos legyen az én Eletem: az éjtfaka mellyet másoknak nyugodalomra, és el-ozlott erejeknek meg-ujjúlásokra rendeltél, fokzor nagy gyötrelmemre vagy: fokzor gondolom hogy reggelt nem érem; mert meg-ölf engemet: mikor reggelt érem a' Nap' fel-jövetelével óhajtom hogy én-is könnyebséget végyek; de mint-ha köntösömnek magamhoz forításával a' Nyavalyákat-is magamhoz övedzeném.

De ezen sebes láng módjára eméztő kísérteteimben-is látom az ISTEN Országának Angyalát, mint régentén a' tüzes kementzében bé-vettetett három Ifjak között, a' ki-is még eddig nem engedte hogy végképen meg-eméztesssem. A' Te igazságos nagy hatalmad szerint Dániel az Orozlánok' Vermében bé-tafítottál, holott-is az hitetleneknek fok-sága mint éhező Orozlánok fel-tátott fájjal várják

  (23)

várják hogy el-nyelheessenek éh torkokba. Sokszor kérdik tselekedetekkel én tölem. Hol-vayon a' te Meg-tartó Istened a' kihez te fűntelen kiáltasz, hogy tégedet meg-vigasztalván meg-tartson? Még pedig azok kérdik én tölem azt, a' kik én általam vettenek életet. Ugyan ezen nagy mélységben látom e' Világiaknak kegyetlen áspis kigyó módjára való mardosásokat, kik-is mint sebes nyilakat kegyetlen fávokat lövik Szívembe és Lelkembe. Azok között nagy fomorúsággal szemlélem azokat a' kiknek én mindenkör jót kívántam, és mostan-is jót kívánok, és azokkal én ez előtt nagy gyönyörűséggel mégyek vala az én ISTENemnek Házába. Mind ezen nagy kísértetekkel tellyes mélységben meg-tekintvén magamat, bizony fokkal nehezebb dolgot látok én ezen mélységből való meg-fabadúlhatásom iránt mint a' Dániel Vermének fájára tettett malomkö; mert ezt erősen bé-petséti az én életemnek fok fertelmessége.

De ámbár az én bűneim felette fokak és nagyok, mind-azon-által fel-emelem kitsiny Hitemnek gyengén látó Szemeit a' véghetetlen nagy Hatalmú és Erejű Szent ISTENhez; ki énnékem az ő Szent Fiában Irgalmas Ke-

❖ ❖)(24)(❖ ❖

gyelmes Atyám, és latom hogy azon drága érdemért az ő belső részei én rajtam megindultak, és el-hízem hogy az ő könnyörülő indulatja szerint el-jő én hozzám, és azt kér-di én tölem: En szerelmes Fiamnak drága Vérével meg-váltott főlgáló Leányom, élz-é még? En-is azt felelem Tenéked nagy alá-zatossággal. Elek én KIRÁLYOM: a' ki mind örökké tiszteltessél én tölem; mert Te meg-tar-tottál engemet, és meg-öriztél a' védelemben. Mert én bennem tisztaságot és igazságot találtál, és én bennem tsalárdság nem találta-tik. Ez az igazság és tisztaság, melly én bennem találtatik, a' Te Szent Fiad által fereztetett énnékem: a' tsalárdság nélkül valóság a' Sz. Léleknek az én Lelkemben léte, és minden hiba nélkül való drága bizonyoságtétele, melly által én bizonnyal el-hittem, hogy az én Meg-váltómnak tisztaságában való foganta-tása, és világra való jövele, Szent és ár-tatlan Elete, az én hünös vérből való fo-gantatásomat, és Világra való bé-jövésemet, és mind ez oráiglan tselekedett fok titkos és nyilván való büneimet egészben el-törlötte, és az ökeferves halálával'stökéletes elégtételével énnékem meg-ferezte ama' fejr bibor Kön-töst melly a' Szenteknek Meg-igazulások, és többé

❖ ❖)(25)(❖ ❖

többé az én büneimnek rutsága Ő tőle meg-nem láttatik, hanem adatott énnékem fejr Követske és azon új Név, mellyet tsak azok tudnak a' kik a' Bárány' Vérével meg-vál-tattak.

Azért óh én Lelkem emelkedjél-fel, ha fíntén még ebben a' romlandó sár-házban nyomorgasz-is, és a' kísértetek közt mond-jad ezt nagy örömmel, hogy már az én fe-relmesem egészben enyim, és én-is már egész-ben övé vagyok. Ne félj, ne rettegj én Lelkem: mert ha fíntén ez a' gonosz Akáb az Ördög, és annak meg-kendözött parázna tárfa Jezabel, melly-is e' Világ üldöz-is, ha fíntén a' még bennem maradott óh ember a' vészett természet közben kíván-is ejteni, de fa-ladj-el én Lelkem rejtse-el magadat a' JESUS-nak mélységes sebeibe, és nyugodjál ott, mert azért hozzád meg-engeszteltetett Edes Atyád és Istened mértékit tette a' te fen-vedésidnek és határt vetett a' kísértésből va-ló ki-fabadulásnak; mihellyt annak mér-téke bé-telik és a' fabadulásnak rendelt ide-je el-jő. Ha eddig olly kemény félvészek közzül állot-is, mint régentén Illyésnek, melly a' hegyeket meg-mozgatta és a' közik-lákat meg-hasogatta, de látván tégedet amaz

❧ ❧)(26)(❧ ❧

igaz Köfzikiában el-rejtetve, fól néked gyenge lafsú félben, drága Evangyéliomi fókát, mellynek hallására mindjárt meg-ujúl, és el-felejtkezel minden gyötrelmidről. Kérlek-is fzerelmes Szent Atyám, ne késsél az örvendetes Lelkeket meg-ujjító fódal el-jöni, és engem a' Te Szent Fiadért meg-vigasztalni, AMEN, AMEN.

VI.

ISTENben való ditsekedés, Hála-adás a' Vigasztalásnak nyújtása után.

OH igen Irgalmas, Kegyelmes, Engedelmes, Szent Jó ISTEN! én Jó ISTENem! Vajha ugyan vóltaképen ki-tudhatnám mondani, eléggé meg-tudhatnám hálálni, a' Te Kegyes és Irgalmas vóltodat. Oh ihlesd-meg az én meg-fertézt ajakimat, amaz igaz arany Oltárról le-vett eleven fén-nel, hadd ditsérhefsenek Tégedet, és ól-dozd-fel a' bünöknek kötelével meg-kötöz-tetett nyelvemet, hadd hirdethesse a' Te nagy Irgalmasságodat: mellyeket én velem méltatlan bünössel meg-éreztetél, az én igen nagy és fésles kerefzteim között, noha az én nagy

❧ ❧)(27)(❧ ❧

nagy kisérteteim engemet mostan-is ostrom-lanak, a' nyavalyák gyötrennek, az hitetle-nek' foksága faparodik én környülem, és az motskos nyelvek sértegetik Lelkemet. De már mind ezeket feljül mulja, és meg-gyö-zi az én velem meg-éreztetett Atyai Irgal-masságod. Meg-vallom én azt Tenéked or-tzám' pirulásával, hogy mind ezeket az én nagy és fok bünem hozták én reám; én nem-is tsak ezeket, hanem idő fzerint ennél keményebb büntetésidet, sőt az örök kárho-zatott-is meg-érdemlettem volna; de a' Te ki-mondhatatlan és én tölem soha elégséges-képen meg-nem hálálható Edes Atyai Irgal-masságod arra méltóztatott engemet, hogy a' Te Szent Lelkednek Szívemben való hat-hatós munkája által én már bizonynyal el-hit-tem, hogy ezek a' nehéz büntetések, mel-lyek még én rajtam feküfnek, nem az én bünemért eleget tévő bünemnek büntetési; hanem az Irgalmas és Kegyelmes Atyának magához közelebb vivő fzeretetinek meg-tsalhatatlan bizonyos Jelei.

Már Edes Atyám meg-nyugfom mind eddig rajtam által vitt és még most-is rajtam fekvő fujtolásidban, nem tsak meg-nyug-fom; hanem ugyan fzeretem-is ezeket, nem tsak

❖ ❖)(28)(❖ ❖

csak szeretem, hanem kérem-is nagy alázatossággal Szent Felségedet, hogy ámbár fujtolj és verj, csak érezted mindenkor én velem a' Te Atyai szerelmednek jeleit, és tégyen engemet a' Te Szent Lelked minden szem-pillantásban bizonyossá abban, hogy én Tiéd vagyok. Ha a' testi Atyáktól az engedelmes Fiak jó szívvel fel-vézik a' dorgálást, hát én menyivel inkább fel-vehetem Te tőled; azért legyen-meg Edes Atyám a' Te Sz. akaratod mindenben, és ne legyen Edes Atyám semmiben az én akaratom.

Ha a' világi embereknek nagy örömökre szolgál az, hogy ők nagy rendben, és gazdagságban helyheztesztett Atyáktól származnak; hát én ne örvidenek-é azon, hogy a' Menynek és Földnek hatalmason teremő ISTENének Leánya vagyok, még pedig olyan nagy méltóságra fel-vétesztett, a' kiért az ő Szent Fiának testben kellett öltözni, fok kísérteteket és végtére keserves halált-is szenvedni.

Légy tsendességben már én Lelkem, örülj és örvidedd a' Te Meg-tartó Istenedben, ne félj, ne rettegj már, mert a' Te nagy örömedet sem e' Világnak ereje, sem a' Sátánnak fok féle dühössége te tőled el-nem veheti,

❖ ❖)(29)(❖ ❖

veheti, noha még egy kevésbé e' gyarló testben sátorozol, és az ő embernek maradványi gyakorta meg-kisértenek: de a' Te éretted már eleget tett JESUSod, a' Te Atyádnak Jobjánál nagyon szüntelen, és ki-nem vét gyarlóságodért Sz. Atyád' kedvéből.

Már Edes Atyám a' Te Edes Atyai szerelmedbe ajánlom Lelkem, fok nyomorúságok között fajlódo Testemet, és Eiletemnek Napjait, óráit, szem-pillantásit, nehéz keresztviselésimet, azok alól való ki-fabadulásomnak módját és idejét: Lelkemnek ez gyarló testből való ki-költözését, Szent színednek gyönyörű látására által vitélet, Testemnek porrá válását, és a' porból vizont fel-keletését, és végtére meg-ditsöittetését, a' holott oltán én-is Tégedet véghetetlenül áldalak, és ditsérlek a' Te Szent Fiaddal és Szent Lelkoddal egyetemben, AMEN.

Irtam MDCCXLIV. Esztendőben August.

28-dik Napján, mikor mélységes kísérteteim között minden külső vigasztalásfoktól egészen meg-fosztatva voltam, akkoron nyujta az ISTEN Ennekem Sz. Lelke által hathatós vigasztalást melly minden ki-gondolható Világi vigasztalásnál kedvesebb lön Ennekem. Mellyért ditsértelesség óh En ISTENem mind Meñyen és Földön az En szegény Lelkemtőlis mind örökké, a' kit meg-fabadítál és megtartál a' veszedelemből.

VII.

❖ ❖)(30)(❖ ❖

VII.

*Betegségből való fel-gyógyulás után Hála-adás
az ISTEN Kegyelemességéért, Könyörgés
tovább való Irgalmafságért.*

Irgalmafságnak Kegyelemességnek,
ki-meríthetetlen Kut-feje, Szent UR IS-
TEN, én Jó ISTENem, és az UR JESUSban
én hozzám meg-engeszteltetett Szerelmes
Atyám! En por és hamu, mind-az-által a'
Te méltóztatásodból Kegyelemnek Edénye,
kivánok nagy alázatossággal való hála-adást
Szent fíned eleibe nyújtani, és az én Te hoz-
zád való fíretetemet's Te benned vetett bizo-
dalmomat Te elődbe terjeszteni: de Te felette
nagy Méltóságú UR vagy; én pedig a' sem-
minél-is semmibb vagyok. De kitsoda-is le-
hetne olyan bölts a' ki ugyan vóltaképen ki-
bezelhetné, annál-is inkább illendőképen
meg-hálálhatná a' Te Isteni Jó-vóltodat?

Adjad hát URam énnékem a' Te Szent
Lelkednek drága kegyelmét, a' ki igazgassa
az én Nyelvemnek fíollását, és tanítson-meg
engemet, hogy illendőképen önthessem-ki
az én Szívemnek hála-adó áldozatját; mert
az én Szívem ugyan buzog és mint egy fáj-
dalmat fíenved azért, hogy Tégedet elege-
den-

❖ ❖)(31)(❖ ❖

dendőképen nem tífzelhet és ditsérhet; mert
Tégedet fíeret felette az én Lelkem, és Te
kivüllötted senkit fíeretni vagy esmérni nem
kiván; mert Te a' Te nagy Hatalmadat és igen
drága Irgalmafságodat meg-mutatod, mellyel
meg-esmérteted én velem, hogy tsak Te vagy
egyedül az én Lelkemnek fő Jova, Bóldog-
sága és minden öröme, Te kivüllötted sem-
mi jó nintsen, Te veled pedig még az halál-
nak keferüése-is kedves gyönyörüséggé válik;
mellyet-is a' Te Isteni nagy hatalmadnak ere-
je fíerint én velem igen méltatlannal meg-es-
mértetél, mert engemet-is a' Halálnak kapu-
jába bé-vittél vala; de az Halálnak keferü-
ségét óh melly nagy örömmé változtatád,
úgy-hogy nagy örömmel azt mondhasam.
Hól vagyon halál a' te fulánkod, és kopor-
só a' te diadalmad?

Meg-mutatád énnékem Edes Atyám a'
Te Szent Fiadnak érettem való vérrel veri-
tékezését, halállal való baj-vivását, és egész
tökéletes Elégtételét; melly által az én Lel-
kem vádolójának a' Sátánnak fíája bé-dugatta-
tott; mert minden én bűneim azzal a' drága
Vérrel én rólam el-mofattattak, úgy annyira,
hogy többé már azokat magaménak nem tar-
tom. Az Idveességnek drága örömének édes
'fen-

❖ ❖)(32)(❖ ❖

'fengéjét én velem meg-kóftoltatád; melly által minden én nehéz fájdalmimat kedvefekké és könnyükké tévéd, úgy-hogy örömmel és buzgó indulattal kívánkoznám ugyan óhajtvá a' Te Sz. fínédnek látására való által költözésre, és az nékem meg-ígért Mennyei örökségbe való helyheztetésre, a' mellynek örömébe a' Te méltóztatásodból most már ez gyarlóság alá vettetett Testben-is részesültem. Oh nagy kegyelem, óh nagy irgalmaság, mellyre minden magam érdemén kívül Te Töled méltóztattam.

Oh URam mitsoda az Ember? Oh de mitsoda vagyok én fok fertelmességekkel meg-fertéztetett Ember, hogy illy kegyelmesen bánál én velem? Vajha ti minden én Tagaim Nyelvekké válhatnátok, hogy bővésegesen hirdetnétek az én ISTENemnek Irgalmát. De ha fíntén minden izetskéék én bennem Nyelvek volnának-is, még-is bizony a' Te Jó-vóltodat eléggé ki-nem befélném, velem közlött Jó-tétedért eléggé dicsérni nem tudnálak. Ha nem látok-is én magamban elegendendő erőt, hogy Tégedet magasztalhassalak és dicsérhesselek, mindazon-által a' mennyire én tölem ki-telhetik, a' Te segedelmed által ki-töltöm elődbe az én hálá-

❖ ❖)(33)(❖ ❖

én hálá-adásomnak Pohárát ezt mondván: Aldás, fel-magasztalás, Ditséret, Ditsőség, adásék mindenektől, de kiváltképen az én Lelkemtől Tenéked, Irgalmas, Kegyelmes, haragra késedelmes, nagy türehető Szent ISTENem, a' Jesusban én hozzám meg-engezteltetett Szerelmes Szent Atyám! a' ki engemet el-nem hagyta, sőt a' Te kegyelmeddel jobban magadhoz forítottál. En fegény Te hozzád kiáltottam 's engem' kegyelmesen meg-halgattál, inségemben velem voltál. Bizzál óh én Lelkem továbbra-is ez nagy Hatalmú URban, ragaszkodjál én Lelkem ez erős Köziklához; mert az orozláni erővel bizakodó emberek meg-fégyenülnek, de a' ki csak egyedül az ISTENben bizik soha örökké meg-nem fogyatkozik.

Oh vajha azt a' nagy Irgalmaságot tselekednéd már én velem én Mennyei Szent Atyám, hogy adnál olyan bölts Nyelvet énnékem a' szóllásra, hogy hirdethetném a' Te nagy Irgalmaságodat, és a' bűnösöket útaidra téríthetném. Nyisd-meg azért az én ajakimat, hogy az én Nyelvem hirdethesse, a' Te Jó-vóltodat. Ne-is engedjed Edes ISTENem, hogy én el-felejtkezsem a' Te velem közlött irgalmaságodról; inkább felejt-

  (34)

lejtkezzék-el az én jobb kezem ö magáról, és az én nyelvem inkább inyemhez ragadjon, mint sem én meg-fünnyem a' Te ditséretedtől, és a' Te Jóvóltodnak örömmel való hirdetésétől.

Oh én Mennyei Szent Atyám! Te tudod melly erőtelenn edénnyel közlötted ezt a' nagy Irgalmasságodat, a' melly tsak egy szem-pillantásig-is maga erejéből meg-nem maradhat, annál-is inkább Tégedet leg-jobb Jót nem tisztelhet, erre nézve, a' melly Jót én ISTENem ingyen való kegyelmedből én bennem el-kezdettél vigyed tökéletességre. Adjad a' Te Szent Lelkedet, a' ki az ő embert egészzen én bennem ölje-meg, és az ő meg-fentelő Kegyelmei által minden-nap jobban jobban emeljen-fel a' Tenéked fenteltetett fegyhetetlen életre, és tégyen bizonyoságot füntelen az én Lelkemben arról, hogy én már egészzen Tenéked fenteltetett, és el-foglaltatott vagyok.

Oh Irgalmas Jó ISTEN! visely gondot az én fok nyavalyák alá tétetett porrá való Testemre-is, melly-is egészzen minden erő-től meg-fosztatott, és már egészzen a' Sirba kézült. URam Te tettél határt az én bujdosáomnak, Te tudod annak Napjainak szá-mát

  (35)

mát mennyi légyen. Lásd-meg hát én Edes ISTENem az én Nyavalyáimat, mert minden nedvesség és életre való tehetség a' fok nehéz nyavalyák által én belőlem ki-fajtoltatott; úgy-hogy fokaknak az én Eletem tsudájokra vagyon, de még a' tulajdon magam fêmeim előtt-is. Oh Edes Atyám, ha még tetfzik Szent Felségednek hogy e' siralomnak völgyében sátorozzak, könyörülj én rajtam, és ha Ditsőségedre vagyon parantsolj az nyavalyáknak's azok mindjárt el-ozlanak, és az én nagy erőtelenségem emberi reménség felett erővé változik. Ha pedig nem tetfzik Szent Felségednek az én Nyavalyáimnak én rólam való el-vétele. Légyen-meg Edes Atyám a' Te Szent akaratod mindenekben: jól vagyon Edes Atyám, mert gyönyörüségére vagyon az én Lelkemnek még a' kedvetlen Napokban-is a' Te Szent akaratodatt felemléni.

De azon kérlek Tégedet mindenekre elégséges nagy Hatalmú Szent ISTENt, hogy mérsékeljed úgy a' Te Edes Atyai kezedből ki-jött fujtoló vezfzödet, hogy a' Testnek nagy erőtelensége ne tégyen akadályt a' Te hozzád való közelítésében az én fegény Lelkemnek; sőt a' Te ki-gondolhatatlan böltsé-

❖ ❖)(36)(❖ ❖

tsefséged fzerint, tselekedjed azt én velem, hogy még az erőtelenségek-is légyenek nekem mint-egy segédeim a' Te veled való fzo-rossabb egyefségre. Mert Te tudod minden Szíveknek Vi'ssgálója, hogy éltét az én Lelkem tsak azért kívánnya, hogy ő Tégedet URam ditsérhessen: azért a' mi leg-ditsősé-gefebb Szent Felségednek, és az én Teben- ned örvendező Lelkemnek leg-alkalmatofabb lézen a' Te hozzád való emelkedésre azt tselekedjed én velem; mert Testemet, Lel- kemet, 's Eletemet, egészzen Tenéked fzen- teltem, már akár éljek, akár meg-haljak, én nem magamé, hanem az én Meg-váltó Uram JESUS KRISTUSomé vagyok.

Könyörgök Szívemnek meg-alázásával Szent Felségednek a' Te Anya-fzent-egy-há- zadért mellyet a' Te Sz. Fiad az ő drága Véré- vel keresett; mellynek Tárfaságába engemet- is méltóztattál bé-állítani, és fok meg-be- tsülhetetlen drága Jovaidat abban én velem méltatlannal közleni. Tartsd-meg URam abban a' Te Szent Befédednek hirdettetését, a' Szent Sákramentumoknak ki-főlgáltatását. Rontsd-meg Edes ISTENem a' Te Házad- nak ellenségeit. Szaporítsad azoknak fzamo- kat a' kik a' Te Szent Házadat ékesgetik: tartsd-

❖ ❖)(37)(❖ ❖

tarsd-meg URam mind azokat valakik a' Te Ditsőségedet fzeretik.

Tartsd-meg az én Házamba-is Szent Be- fédednek hirdetését, mellyet eddig én ve- lem érdemem kívül nagy kegyelmesen köz- löttél. Oh tartsd-meg had vigafztalhassam és legeltethessem e' Világnak nyomorúsággal tellyes pufztáján bujdosó Eletemet a' Te Ele- tet adó Szent Befédeddel, had éledhessen meg az én Lelkem a' Te Szent Sákramentu- midnak gyakor ízben való rézesülésével nem tsak a' meg-elégedéfig táplálj engemet azok- kal a' drága Jovaiddal; hanem a' gyönyörü- ségig-is.

Söt azt-is kérem Szent Felségedtől az én URam JESUS KRISTUSnak tökéletes Elég- tételének Méltóságáért, hogy minekutánna engemet által vífez a' Te Szent ffinednek látására, még a' koron-is ne engedjed az én Házamba a' Bálnak tífzteletét fel-állíttatni, a' hol én Tégedet igazán tífzeltelek, Oh ne engedjed hogy azon a' heljen a' Te Szent Neved káromoltságék. Edes Atyám, Edes ISTENem, emlékeztetlek Tégedet a' JESUS KRISTUSnak fogadására, a' ki azt ígerte hogy valamit az ő Nevében kérünk Te tö- led mindeneket meg-nyerünk. En-a' Te

❧ ❧)(38)(❧ ❧

Szent Fiadnak Nevében esedezem alázatos Szívvel Szent Felséged előtt ez Hellyben lévő kitsiny Nyájadért, mellyet a' Te Hatalmadnak nagy ereje fzerint nem régen hoztál a' Te Sz. Fiadnak esméretére, 's engemet-is arra méltóztattál, hogy az én időmben hoztad-ki őket a' kárhozatos fétéségből, mellyel énnékem sok keferüségem között nagy vigasztalást nyujtottál; mellyért ditsérlek valameddig élek. Oh URam tekints a' Te Szent Fiadnak ő érettek való Elég-tételére azért a' drága Vérért, ne hadjad-el őket, sőt erőfitted 's másokat-is vezérelj az ő Tárfaságokba, had esmérjék-meg a' Te Szent Fiadat, kinek is esméretin kívül senki a' Te Szent fenedet meg-nem láthatja, és örök élete nem lehet: a' kik pedig az ő meg-háboríttatásokra és gyengélkedő Hiteknek meg-kisértetésekre lehetnének, óh nagy Hatalmú ISTEN töröljed-el őket, és fabadítsd-meg az ártatlanoknak Lelkeket a' fene vadnak fájából, hadd légyen ez helyben-is tsendessége a' Te Eletadó Beféded *Hirdetőjének*, hogy ök-is erősödhesenek-meg a' meg-esmért Igazságban. Szenteld-meg őket hogy ök-is fentelhesék életeket Tenéked.

Könyörgök alázatosan Szent Felségednek

❧ ❧)(39)(❧ ❧

nek azokért-is, a' kiket mind a' Hitnek egyességével mind pedig a' vér fzerint való Atyafisággal velem egybe kötöttél, tartsd-meg azokat a' Te Ditsöségedre; ruházzad-fel a' Te drága kegyelmeiddel, hogy ök-is fentelhesék egészzen életeket Tenéked. Aldjad-meg külső áldásoddal őket, hogy azok által-is tétéfsenek alkalmatosfokká a' Te Háznak fólglátjára; a' kik pedig még a' Te hozzád való fzereteteiket e' Világgal megosztják, nagy Irgalmafságú Szent ISTEN bortsásd-meg az ő büneiket 's kegyelmez-meg nékiek. Vonnyad-el őket e' Világnak fzerelmétől a' Te Edes Atyai kezeidből való fujtolásfiddal, hogy mondhasák azt a' Szent Dáviddal: Jómra lön URam énnékem, hogy meg-alázál, hogy meg-tanulnám a' Te Törvényedet. A' kiket pedig tsak a' testi kötelességgel kötöttél én hozzám; de még az igazságnak esméretére nem jutottak, URam a' Te nagy Hatalmadnak erejével ha Felségednek-is ditsöséges, hozd-bé a' Te Szentidnek tárfaságokba, ved-ki e' Világnak fzeretetit és félelmit az ő fívekből, és így ditsöítsd-meg Te magadat az ő meg-térésekkel. Ha pedig nem tették Szent Felségednek az ő meg-térések, töröljed-ki e' Világból őket,

❧ ❧)(40)(❧ ❧

hogy ne lehessenek a' Te Anya-fent-egyházadnak háborgatói. Tselekedjed mind azokkal a' kik Tégedet fízetnek azt az irgalmaságot, hogy válaftaftsanak-el a' Világtól 's Te benned örvendezhessenek.

Velem-is tselekedjed azt, hogy Te éretted mindeneket a' mellyek e' Világban vannak tarthassak kárnak és ganéjnak, 's egész Eletemmel mutathassam-meg azt, hogy én már e' Világnak meg-feszítettem, 's e' Világ-is énnékem; élek pedig többé már nem én, hanem él én bennem az én JESUSom, és a' melly életett most én ebben a' Testben élek, az én JESUSomban élem. Es így eljövén az én bujdosásomnak rendelt határa, nagy örömmel hagyhassam-el e' Világi állásomat, mehessek által az én Mennyei örökségembe, holott-is meg-fűnés nélkül ditsérhesselek, és örömmel mind örökké tisztelhesselek, A M E N.

VIII.

A KRISTUShoz való fohászkodás a' Kereszt viselésében.

OH Edes JESUSom! a' ki Erőt adtál énnékem

❧ ❧)(41)(❧ ❧

kem mind eddig kísérteteimnek el-viselésekre, adjad a' Te kegyelmedett ez utánn-is, tanítsad Edes JESUSom az én kezeimet ez után-is az hadakozásra, hogy mind a' végig, úgy a' miképen tetűzik Szent Felségednek, a' Te Zászlód alatt vitézkedhessem, olly engedelmességgel a' mint Te Szent Atyádnak engedelmeskedtél. Tudom Oh én gyenge Hitemnek meg-erősíthető Fejedelme, UR JESUS! hogy Te-is sok hartzaid és fienvedéseid után mentél-bé a' Ditsőségbe, Sz. Atyádnak Jobbjára ülven; azt-is jól tudom hogy a' kik a' Te Ditsőséges Testednek Tagjai vagyunk, mint Föben Te beléd oltatván, ezt az Eletett sok és nehéz hartzokkal kell véghez vinnünk. Mint-hogy egészzen Tiédnek tartom magamat, bizony nem-is kívánok egyebet, hanem hogy legyen énnékem-is úgy dolgom mint az én Fejemnek, az én kín látott JESUS KRISTUSomnak. Tsak azon kérlek Edes JESUS! hogy jusson ezedbe a' Te meg-kísértetéd, és vérrel veríjtékezésed, mellyet én érettem el-fienvedtél. Ezért a' drága Arrért édesedjék-meg énnékem-is az én sok nehéz Keresztem. Tartsd-meg óh én meg-tartó ISTENem az én Elmémet épségben, hogy lehessen mindenkor

❧ ❧)(42)(❧ ❧

alkalmatos Sz. Nevednek tiszteletére. Tartsd-meg és neveljed az én benned vetett remén-ségemet, hogy az én gyenge Hitem el-ne fogyjon, A M E N.

*****!*****

IX.

*Az ISTEN' Kegyelmeiben való dítsekedés
és Hála-adó Könyörgés.*

MEnnyei Felséges Szent UR IS-TEN! melly gazdag légy Te Irgal-massággal, Kegyelmeességgel, a' nyomorult bűnös emberhez; azzal az egész földnek ke-reksége tellyes: mert igen Irgalmas és Ke-gyelmes Atyjok vagy a' Te hozzád folya-modóknak. Ha a' Te Irgalmasságodnak és Kegyelmeességednek nagyságát és fokságát mindenek tagadnák-is; mind-azon-által én arról Szívemnek nagy alázatosságával, de egyfersmind nagy örömeivel-is vallást tézek. Mert én vagyok a' Te meg-betsülhetetlen és eléggé meg-nem hálálható Irgalmasságodnak és Kegyelmeességednek eleven Példája: mi-vel-hogy fok rút és utálatos bűneimet nem csak el-engedted; hanem az én JESUSom-nak keserves kinnyának és tökéletes Elég-téte-

❧ ❧)(43)(❧ ❧

tételének Méltóságáért Szent Lelked által föntelen vigasztal, és naponként arra méltóztat, hogy noha most-is Felségedet igen sokszor meg-bántom; még-is az én gyarlósá-gimért el-nem vet; hanem meg-engeded azt-is, hogy én Hit által már magamat ne az én vezett természetemben szemlélhessem; ha-nem az én Szent makula nélkül való Elég-tévőmben, ki egyféri tökéletes Aldozatjá-val eleget tett én érettem, és mostan-is föntelenül a' Te Jobbod felől lévén mutogatja tökéletes Elég-tételét: mellynek Méltóságá-ért bizonynyal tudom, hogy Te általad őriz-tetem és meg-tartatom az Idvességre.

Oh drága Irgalmasság és Kegyelmeesség! mellyet-is én velem minden büntetésre méltó; de ellenben Irgalmasságodnak leg-kifsebb mor'falékjára-is méltatlan bűnössel tseleked-tél. Mert énnékem nem földi Kanahánt mint Mó'sefnek, hanem amaz Menyiei Ka-nahánt a' véghetetlen Ditsöségnek gyönyö-rüségét mutattad-meg, fel-vivén engemet amaz igaz Köziklára az UR JESUS KRIS-TUSra. Ha azért Mó'ses annyira örült csak látásán-is, noha ő annak birására által nem me-hetett, hát te én Lelkem, hogy ne örven-deznél, tudván minden bizonynyal azt, hogy
nem

❖ ❖) (44) (❖ ❖)

nem fokára által lépel annak a' Mennyei örökségnek birására.

Oh nagy Erejű, nagy Hatalmú Szent ISTEN! ki engemet port, hamvat, erre a' drága Jóra méltóztattál; méltóztass ezen Istent Eröddel arra-is, hogy egészzen néked fen-teltetett Eletett élhessek. Rontsd-meg jobban-is, és ugyan egészzen töröld-ki én belőlem az ő embernek tselekedeteit. Vedd-el én rólam a' fok erötelenségeket, a' mellyekkel füntelen küzködöm, mert vagyon akaratom a' Te kegyelmed által a' jóra, de nem azt tselekezem a' mit én akarok; minek-okáért felette sokszor Szent Felségedet megbántom fólásommal, gondolatommal, tselekedetimmal. Melly keservesen esik pedig az énnékem, hogy én Tégedet Jó ISTENemet meg-bántalak, Te Szíveknek vi'ssgálója tudod: mert bizony fíret Tégedet az én Lelkem, és tellyes Szívemből kívánom életemmel-is egészzen ki-mutatni, hogy én már Tiéd vagyok.

Adjad én ISTENem, és én erős Közfá-lam, hogy ne vétsek ellened, a' ki mind ennyi elő fámúlt meg-betsülhetetlen Jó-vóltodnak reám árasztásával-is meg-nem elégedtél, hanem a' Te Atyai fírelmednek bőveben

❖ ❖) (45) (❖ ❖)

vebben való meg-mutatására, ez nyavalyás testi Eletemre gondot viseltél, áldáfídat tölem meg-nem vontad, sőt fokak felett kifólgáltattad nem tsak a' meg-elégedéfig; hanem még azon felyül-is, hogy a' KRISTUS' Képét viselő fíegényekkel jól tehessek, arra-is alkalmatofsá tettél a' Te áldáfídal által. Sok terhes és igen fúlyos Nyavalyáimból könnyebülést és meg-ujjulást engedté. Ellenségimnek kívánságokra, hogy én velem akaratjok fíerint bánhassanak például ki-nem tettél, sőt tsudálatosan óltalmaztál. Egész reménséget-is nyujtottál, hogy ez után-is velem léfíez, és perleí az én perlöimmal, hartzolí az én velem hartzolókkal. Bizony nintsen nem-is találhatok elegendő fíót az én fíájamba a' Te Jó-vóltodnak elő-fámúltására, anál-is inkább meg-hálálására: de tudom hogy mind ezen Jók-is az én JESUSomnak tökéletes Elég-tételeért fállottak én reám; azért a' drága Arrért tselekedjed ezen Irgalmasságodat tovább-is én velem; áldáfídat ne vedd-el én tölem, hogy azok által fíegéltesse-mel a' Te nagy Nevednek ditsöítésére. Az én ellenségimnek gonof indúlatjoktól-is fíabadsít-meg engem, a' Te kezedben vagyon az ő lelkek's minden indúlatjok, ne ereíízed azért el őket az én kesergetésemre. Mind

❖ ❖)(46)(❖ ❖

Mind ennyi fámlálhatatlan Jó-vóltod-
nak meg-gondolása arra bátorít engemet,
hogy továbbra-is minden meg-fünés nélkül
zörgessek fűkségemnek idején a' Te kegyel-
mednek Ajtaján: bizony meg-fem fűnöm,
söt fűntelen zörgetek mind addig miglen az
én Lelkemet meg-örvendezettő válaázal
botsátaáz-el engemet. Mert tsak a' Te Ke-
gyelmed vitte ezt én bennem véghez, hogy
én e' Világnak fzerelmét meg-vetvén, ga-
néjnak álítsak mindeneket Te éretted. A'
földi Szív helyet Te adtál Mennyei Szívet
énnékem, hogy én minden örömemet, és
tellyes vigasztalásomat tsak egyedül a' Te Di-
tsöséged' terjedésében találhassam-fel. Mert
minden örömem az énnékem e' Világban,
hogy én Te töled a' Te Válaázott Seregeid
közé plántáltattam. De óh melly keserves
az énnékem, hogy én a' Te Házaadnak ellen-
ségeit, Ditsöségednek sértegetőit nagy fe-
reggel mint-egy Zázlós Tábort előttem lá-
tom, és magam környül fzemlélem. Oh kö-
nyörülő Szent ISTEN, a' Te nagy Hatal-
mad' ereje fzerént, vedd-el én előlem, hadd
láthassam-meg hamar időn az iránt-is a' Te
fabadításodat: mert bizony a' Te Házaadhoz
való fzerelem meg-emézt engemet; és a' Te
faba-

❖ ❖)(47)(❖ ❖

fabadításodnak látása után fcollíts-meg enge-
met; mert örömmel és kéz indulattal le té-
fzem e' Sár-Házat, hogy Te hozzád én Jó
ISTENemhez mehessek, és veled örökké
lehessek. Az én kívánságimnak Te előtted
való ki-terjesztésére a' Te Szent Lelkednek
ereje és indítása által mehettem, és a' Te
Szent Fiadnak érdemében-is botsátottam Te
hozzád Könyörgésem: azért bizonyos Hit-
tel minden kételkedés nélkül hízem, hogy
Te engemet meg-halgatáz és kegyelmedben
tartatáz, A M E N.

*****!*****

X.

*Az Esztendőnek végén, a' sok háborgatások
között élő Léleknek ISTENhez való Fo-
hászkodása.*

EN Mennyei Szent Atyám! kérlek
Tégedet alázatos, de hozzád ragaz-
kodó Szívvel, hogy ha még tetfzik Sz. Fel-
ségednek hogy éljek, és ezen terhes hábor-
gásokkal, perlekedésekkel, folyanak Ele-
temnek napjai, adjad óh adjad én ISTENem,
hogy ne vétsek ezekben-is Felséged ellen,
söt lehessek tizta fzeretettel azokhoz kik en-
gemet

  (48)

gemet üldöznek, és ne győzettefsem-meg a' gonofztól, hanem én győzhessem-meg a' gonofzt jóval, 's nagyobb nyereségemnek tartsam én a' magamban való vezett indulatokon erőt venni, hogy nem e' Világi Hábor-gatóimon nyertes lenni.

Kérlek Tégedet azon-is én Mennyei Sz. Atyám hogy ezen el-tölt Eztendőben Te el-lened tett vétkeimről felejtkezzél-el a' Bá-rány UR JESUS egyfzeri tökéletes Aldoza-tjáért, úgy annyira, hogy soha többé elő-ne forduljanak, és énnékem meg-háborításomra ne legyenek. Mert az én bűneimnek sok-ságáért átokká lett vólt a' Te Szent Fiad, hogy én egészzen áldás legyek a' KRISTUS-ban: mint-hogy bizonnal el-hízem, hogy mind ezen Eztendőbeli vétkeim; mind egész Eleteimbéli álnokságaim egészzen énnékem meg-vagynak botsáttatva: mellyért nagy örömmel meg-hajtom az én térdeimet, és az én Lelkemnek egész indulatjával áldlak Tégedet én Edes ISTENemet.

Aldlak Tégedet óh JESUS én idvesse-gem, ki engemet a' Te Elég-tételed által a' bűnnek sárjából ki-vettél, és a' Te Szent Lelkedet-is én hozzám küldötted, a' ki e' drága vigasztalást az én Szívemben meg-fünni ne en-

  (49)

engedje. Mert ugyan-is a' Te ki-mondha-tatlan fzenvedéfednek Erejét és Hafnát hogy-hogy tudhattam volna, annál-is inkább hogy biztathattam volna én nyomorúlt bűnös ma-gamat azzal, ha a' Te Szent Lelked enge-met nem bátorított volna erre a' drága Jóra.

Azért óh én Lelkem jobban-is ébredj-fel, fémléld-meg a' te nagy Méltóságodat: Mert itt láthatod a' Szent Háromság egy örök ISTENnek az ő három Személyében lévő munkálkodását a' te Idveségedre: az Atya könyörült te rajtad; az ő természet fzerint va-ló Szent Fia meg-váltott tégedet; az Atyá-tól a' KRISTUS által ki-botsáttatott Szent Lélek meg-fzentelt tégedet.

Örülj én Lelkem és örvendezz; mert ha fzentén Evának tsufságból mondotta-is azt a' Sátán, hogy ha a' jónak és gonofznak tudá-sának Fájának gyümölséből e'znek olyanok léznek mint az ISTENnek; de te én Lelkem méltán ditsekedhetel már azzal, hogy réz fe-rént most egyesültél már az Istennel, nem soká-ra pedig egészzen és tökéletesen-is egyesülz.

Aldott légy azért én ISTENem, én Gondviselőm, én Közfálam, a' ki ez Eztendő-nek minden rézeit irgalmason engedted el-töl-tenem, hozzám való fzerelmednek sok érzése-vel, AMEN.

D

XI.

❖ ❖)(50)(❖ ❖

XI.

*Az Új-Efztendő kezdetében ISTENhez
való Fohászkodás.*

OH mindeneket tudó és a' jöven-
döket, úgy mint a' jelen valókat jól
látó Szent ISTEN! fenteld-meg e' bé-állott
Eftendőt egész minden részeivel, mind énné-
kem mind azoknak, a' kik örök válaftásod fe-
rint Tiéid. Ne engedjed én édes jó ISTENem,
hogy ezen Eftendő minékünk Búnak és Bá-
natnak gyötrelmes fájdalmakkal tellyes Eft-
tendeje legyen; hanem hadd legyen ez pi-
henésnek és Te benned helyheztetett öröm-
nek Efttendeje. Ald-meg UR ISTEN ez
Eftendőt kellemetes áldáfaiddal, hogy lehef-
sen mindeneknek Hálá-adáfra és a' Te Sz. Ne-
vednek fel-magaftalására alkalmatofságok.
URam áldj-meg engemet-is lelki testi áldáfi-
dal, áldj-meg mindenek felett Te hozzád
való igaz fzeretettel, Te benned vetett erős
reménséggel, erős Hittel, hozzád ragafko-
dó indulattal, békefséges türeftnek Lelkével,
's ha úgy Ditsöséges Felségednek 's nékem
Idvefséges, Egéfséggel-is. Oltalmaz-meg
ezekkel ellenkező dolgoktól; mindenek fe-
lett bünben való eséftől és abban való gyö-
nyö-

❖ ❖)(51)(❖ ❖

nyörködéftől; melly az hitetleneknek és a'
Tégedet nem félőknek Tzimerek, hadd lát-
hafsák mások-is, hogy én a' JEHOVA-tól meg-
áldatott és meg-fenteltetett vagyok, mind
ez Eftendőben 's mind pedig egész Eletem-
ben az én meg-ozlatásomig, AMEN és
úgy legyen.

XII.

*Az Eftendő kezdetiben az ISTEN' Méltósá-
gáról 's maga méltatlanságáról való vallás-
tétel, és magának hozzá tartozóival IS-
TEN Kegyelmebe való ajánlása.*

OH Felséges nagy Hatalmú Szent
ISTEN! a' ki mindeneket változás és
mulandóság alá rekefttettel. Tsak Te vagy
egyedül a' változáft nem fenvedő tökéletes
Valóság; a' mi Napjaink pedig és Efttende-
ink fok változásokkal el-mulnak, 's végtére
egézfzen-is el-enyéznek. Oh vajha az idő-
nek mulásával tudnók olly böltsen fámlálni
és igazgatni a' mi Napjainkat, hogy azok fen-
teltetnének egézfzen Szent Felségednek, de
melly igen gyarló a' mi Eletünk, mivel Adám-
tól fülettettünk, bünre vagyunk hajlandók.

❖ ❖) (52) (❖ ❖)

Kitsoda-is tudhatná URam az ő büneinek fámát, és fokságát esetinek kitsoda fámlálhatná-meg? Hát én véges elméjű nyomorúlt bűnös Ember, hogy-hogy fámlálhatnám-meg ez Eftendőnek el-folyása alatt, sőt egész Eletemnek el-tölt fámos Eftendeiben ellened lett és tett Vétkeimet? ha én elő nem fámlálhatom-is Tenger fövényeinek fámlálhatatlan vóltát felyül haladó Büneimnek fokságát; de tudom hogy a' Te mindeneket látó Szemeid előtt nyilván vagynak, és semmi előtted el-nem titkoltathatik. Azért titkolni sem kívánom, hanem inkább nézek az én Elég-tévőmnek Elég-tételére, és azt kiáltom: ISTENnek ártatlan Báránnya UR JESUS KRISTUS, ki el-véled a' Te Választottidnak büneiket, kegyelmezz-meg énnékem.

Tudom-is és bizonnyal el-hízem, hogy az ő Elég-tételének Méltóságáért az én bűneim meg-vagynak botsáttatva, úgy annyira, hogy azok többé az én kárhoztatásomra elő nem állhatnak. Azért én-is Hála-adásra felnyitom az én fájamat, és az én Szívemet egészen Hála-adó Aldozaattá tézem az én velem kegyelmességet közleni meg-nem fűnő Jó ISTENemnek.

Aldafsál, ditsértefésél Menybéli Felséges IS.

❖ ❖) (53) (❖ ❖)

ISTEN! a' ki az el-mult Eftendőnek minden részeiben én velem vóltál; töled végképpen el-fakasztó bűnbe eséstől meg-óltalmaztál. Nem engedted az én fegény Lelkemet vadázó Sárkánynak az ördögnek hogy engemet töribe ejthessen; Edes Jó ISTENem csak Tenéked tulajdonítom én ezt; mert én a' Te örizeted és drága kegyelmeid nélkül gondolván magamat, óh melly igen nyomorúlt vagyok.

Aldalak és ditsérlek azért-is én Mennyei Szent Atyám, hogy ez Eftendőnek el-folyása alatt sok Nyavalyák és Kerefték között Eftintén el-forvadott Tagaimnak tsendességet, és reméségem felett való Egésséget adtál, sok terhes Nyavalyáimat könnyebítvén.

Ditsértefésél azért-is én ISTENem, hogy ez nehéz időben az életnek terhes gondjaival, úgy meg-nem terheltél, hogy azok között rólad el-felejtkezném, sőt mások sokak felett, és bizony az én érdemem felett, nekem a' mik fűkségefek vóltak, sőt még a' mellyek tíftefességemre tartoznak azokat-is kifőlgáltattad. Ellenségimnek kívánságokra, hogy az ő kegyetlen indulatjok fterint én velem bánhassanak nem engedted. Reám tuduló 's ugyan egy-mást erő kárvallások között

(54)

vigasztalom voltál. Bizony nem lehet én-
nékem elő fámlálnom a' Te velem tett Jó-
téteményidnek fokságát, annál-is inkább úgy
a' mint én kívánnám, meg-nem hálálhatom
Szent Felségednek.

Mind-azon-által nem titkolom, sőt há-
lá-adással és a' mennyire én tölem lehet min-
den tisztességnek meg-adásával magasztalom
Szent Nevedet én Jó ISTENem, és nem
követem az egy Tálentomat el-ásó gonosz
fólgát, a' ki azt mondja vala az ő Urának:
Tudtam hogy te kemény vagy és ott-is aratsz
a' hol nem vetettél. En pedig nagy alázat-
ossággal és Te benned vetett bizodalommal
azt mondom: Tudom URam hogy a' Te Is-
teni Hatalmadnak ereje szerint onnét-is ve-
hetz, a' hol semmi nintsen: vedd-ki hát az
én minden jóra tehetség nélkül való Szívem-
ből, és fok bűnökkel meg-fertéztetett Lel-
kemből, fok gyarlóság alá vettetett Eletem-
ből az illendő Tisztességet Te magadnak, hadd
végezhessem hamar el-muló Eletemet épen
és egészzen a' Te Ditsőségedre, és annak elő-
mozdítására, hadd láthassák mások-is hogy
én egészzen Tenéked fenteltetett vagyok.

Noha én por és hamu vagyok, de még-
is kívánok az én URammal továbbra-is állani;
óh

(55)

óh ne gerjedjen-fel a' Te haragod én ellen-
nem, hadd szólhassak és hadd önthessék-ki
Te előtted az én Szívemnek Te benned egész
reménsséggel és bizodalommal fel-gerjeztetett
törekedő kívánságát. En ISTENem ki az
Abrahámért a' Te Barátodért meg-tseleked-
ted az ő kívánságára, hogy Lótót 'Sodomá-
ból ki-hozzad hogy el-ne vezzen. En Té-
gedet nem az Abrahámért, sem nem vala-
melly teremtetett állatért, mert az Abrahám
minket nem tud, sem nem esmér; hanem
kérlek az Abrahámnak ágyékából származó,
tőled meg-ígértetett Testben öltözött ISTEN
és Ember JESUS KRISTUSnak Szent Ne-
vében, a' ki Tenéked természet szerint való Sz.
Fiad, Kebelednek Szerelme, kiben Tené-
ked minden kedved bé-tölt; kinek-is Nevé-
ben és Erdemében Tőled valamit kérünk bi-
zonnyal Tőled meg-halgattatunk. Ennek Ne-
vében és tökéletes Erdemében kérlek Edes
ISTENem, kegyelmezz-meg a' lelki 'Sodomá-
ban és annak vezedelmes élésében gyönyör-
ködve ülöknek. A' kik hozzám tartoznak
hívd-ki tsudálatos nagy Hatalmadnak Ereje
szerént; térítsd-meg őket; ha pedig nem
akarnának ki-jöni, tégy úgy vélek a' mint a'
Te Szent Nevednek ditsőségefebb. A' Te

❀ ❀) (56) (❀ ❀

mondásod az: *Valjon az Aszszonyi állat el-
felejtkezhetik-e az ő Méhének Gyümöltseről, hogy
azon ne könyörülne?* Ezt az indulatott Te öl-
tottad én belém-is, azért bizony meg-nem
szünöm én-is Te előtted esedezni ő érettek.
Ha szintén még eddig üres válaazzal botsáttat-
tam-is-el előled; de bizonynal el-hízem,
hogy a' Te könyörületességednek nagysága
szert meg-halgaft. Oh URam szünnyél-
meg én tölem már ezen dologban, hadd ve-
hessek erőt az én ki-mulásom előtt.

URam én Edes ISTENem, ha tetfzik
Szent Felségednek, hogy ezen bé-állott Uj-
Éztendőben éljek a'vagy annak valami részé-
ben Napokat töltsek addig a' mig Szent Fel-
ségednek tetfzik Eletem, áldj-meg engemet
jobb és bal kezédnek Aldásival, hadd lehes-
sek én meg-áldatott, és ugyan egész Aldás
amaz Aldásnak Kutfejében az UR JESUS
KRISTUSban kiben áldattattanak-meg min-
denek. Egészségemet, Erömet Lelki Testi
tsendességetem szolgálatad-ki, hogy én-is
a' Te Szent Nevednek magasztalásával
végezhessem Eletemet,
A M E N.

XIII.

❀ ❀) (57) (❀ ❀

XIII.

Hála-adás az ISTEN Itéletei között.

IGaz Itéletü Szent UR ISTEN!
kinek minden dolgaid és tselekedeteid
Szentek, Tökéletesek, úgy-annyira, hogy sen-
ki a' Te tselekedeteidben hibát és fogyatko-
zást nem találhat. Mikor a' Te Itéleteid ki-
terjednek a' porból formált Emberen, azok
ollyan móddal mennek véghez, hogy senki-
is azt nem mondhatja, hogy méltatlanságot
tselekezzel ő véle, sőt meg-kell azt nagy alá-
zatossággal néki vallani, hogy méltán itéled
ötet, sőt nagyobb és nehezebb Itéletidre-is
méltónak kell magát esmérni.

Oh irgalmas Atyánk és kegyelmes Edes
Jó ISTENünk; melly irgalmason és kegyel-
mesen bánol Te a' Tiéiddel a' Te Itéleteid'
nagyságok között-is, nagyok azok, minden
napon tapasztalhatják a' Te tsudálatos szaba-
dításodat; mert ha külsőképen ostromozod-is
öket, de Lelkekben drága kegyelmeddel
munkálkodván azt tselekezzel, hogy annál
jobban Te hozzád ragaszkodjanak, és Te
benned vetett bizodalmok meg-mozdulhatat-
lanságát nagy lelki örömmel szemlélhessek,
és ugyan nagy örömmel Szent Pállal fel-ki-
áltsa-

D 5

áltsa-

❧ ❧)(58)(❧ ❧

áltsanak, hogy *mitsoda szakaszthat-el engemet az én ISTENem szerelmétől?* Sem Elet, sem Halál el-nem szakaszthat.

En vagyok a' Te nagy Irgalmafságodnak még Itéleteid között - is élő Példája: mert noha én reám-is a' Te igaz Itéleted szerint, egy-mást erő kár-vallásokat botsátottál; de mind-az-által végső romlást és pusztulást reám nem ereztettél. Sőt óh melly nagy, melly kedves szabadításodat mutatád-meg én hozzám, és hozzám tartozóimhoz, midőn kimutatád énnékem a' Te egy szem-pillantásban semmivé tehető nagy Erödet, a' Te tüzes Nyilaidnak Háزامra való alá állításában; de meg-mutatád nagy Erödet kár nélkül való meg-tartásában-is.

Oh Edes Jó ISTENem, vajha tehetném én egészzen magamat Tenéked Hálá-adó Aldo-zattá, vajha meg-eméztetném én egészzen a' Te szerelmednek tüzetől, mint régentén a' Hálá-adó Aldo-zatra rendeltetett állatok, bizony tiszta szívvel kívánnék meg-eméztetni; de ha fintén úgy nem lehet-is a' mint én tölem méltán kívánhatnád és magam-is kívánám, mind-azon-által a' mennyire én tölem lehet az én fájamat Hálá-adással a' Te Szent Nevednek ditséretére és jó-vóltodnak hirdetésére.

❧ ❧)(59)(❧ ❧

tésére meg-nyitom. Magasztalom és mindeneknek hirdetem a' mig Eletem léfzen a' Te meg-tartásodat és szabadításodat.

Irgalmas és Kegyelmes jó ISTEN az Ur JESUSban én hozzám meg-engezteltetett szerelmes Atyám, könyörülj én rajtam ez után - is. Szüntesd - meg az én Háزامon Te töled adatott's még eddig kezeim között megmaradott Aldásidon a' Te Itéletidet; hadjad-meg azokat én nálam, hadd táplálhassam azok által magamat és azokat a' kiket én reám biztál; hadd lehessen Edes jó ISTENem alkalmazóságom arra, hogy segilthessem a' KRISTUS' képét viselő szegényeket; hadd táplálhassam a' Te Próféta Fiaidat. Saraptabéli Özvegynek kevés Lisztét és Olajját fogyatkozásra jutni nem engedő Hatalmas ISTEN, azon erőddel ne engedjed fogyatkozásra jutni, sőt szaporítsad-meg nálam lévő Aldásidat; azok mellett az én indulatimat-is úgy szenteld-meg, hogy azokkal élhessek Szent Nevednek Ditsőségére, Anya-szent-egy-házadnak építésére.

Aldalak, ditsérlek és fel-magasztallak én Mennyei Szent Atyám azért-is, hogy ennyi kár-vallás és romlás között-is azt az irgalmafságodat mutattad én hozzám, hogy én bizony-

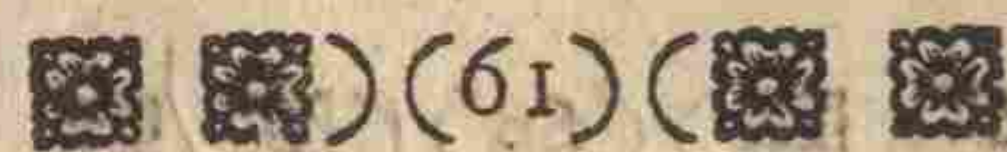
zonnyal hiszem azt, hogy mind azok én reám nem úgy botsáttattak mint az hitetlenekre, kik-is az Itéletek alatt meg-keményednek; hanem mint Irgalmas Atyától, ki az Itéletek közöt-is szeret és el-fem hágy.

URam továbbra-is egészzen Tenéked ajánlom magamat, bizonynal el-hivén azt, hogy Te nem engeded, hogy az Eletnek nehéz gondjai úgy meg-terheljenek engemet, hogy én azok által alkalmatlanná légyek a' Te hozzád közelítésre. Sőt a' Te Szent Lelked által úgy vezérelj életemet, hogy mind az Aldás mind az Itélet által Te hozzád mehessek: mellyet-is tselekedjél én velem én Jó ISTENem szerelmes Szent Fiadnak Elég-tételéért, A M E N.

XIV.

ISTENhez való Fohászkodás a' Segedelemért.

EN ISTENem és Segedelmem, én ditsekedésemnek Közfiklája! én tökéletes Reménségem, légy ez után-is én Segedelmem, éltes URam addig a' mig a' Te Sz. Beszédedet hirdető Szolgaidnak Hajlékot készítették, hadd lehessen a' hová fejeket a' kísér-

kisértetek között-is le hajtsák. En ISTENem tekints reám és lásd-meg az én Szívemnek leg-belsőbb rejtekében, hogy én Elettem egyébert nem kívánom, hanem ez Helységben a' Te Ditsőségednek elő mozdításaért. Ki volna URam az és mi lehetne e' Világban olyan, hogy a' Te hozzád való kívánságomat, meg-változtathatná és magához hajthatná? Mert bizony fömjúhozik az én Lelkem az én ISTENemhez, a'hoz az erős ISTENhez, a' ki én velem ennyi ki-nem irható annál-is inkább meg-nem hálálható Irgalmafságát közlötte. Oh URam adj erőt énnékem erőtlennek. Tartsd-meg továbbra-is ezt a' kegyelmedet én nálam 's neveljed minden napon nagyobb mértékre. Ne vess-el engem, sőt ne-is tekints az én fok gyarlóságimra. Nézz mindenkor a' Te Szent Fiadnak tökéletes Elég-tételére, és azért engedd, hogy kevés Napjaimat tölthessem egészzen Sz. Nevednek Ditsőségére, Anya-fentegy-házadnak épületére, A M E N.

XV.

Hála-adás és ISTEN előtt való törekedés az Hévízi Reformáta Eklésiaért.

Oh

  (62)

OH én URam és én Mennyei Sz.
Atyám! Te méltóztattál engemet fe-
gény Szolgálódat az én Szüléim és Atyáim
felett arra, hogy ez Hellyben-is melly puź-
ta és száraz föld vala élő Kut-fejeknek for-
ráfait láthassam, azoknak gyönyörüségeikkel
Lelkemet vigasztalhasam. Mert óh én Uram
ezen Hellyben nem sok idővel ez előtt nem
forog vala fájokban a' Te igaz esméretedről
való|vallás-tétel. Mert a' ki nem esméri a'
FIUt, nem esméri az, az ATYAt-is. Nin-
tsen pedig örök élet sem idvefség másban,
hanem csak az egy JESUS KRISTUSban,
a' kit Te el-botsátottál, hogy valaki hiénd ő
benne, végyen örök Eletet. Már URam
ez Hellyben sokan meg-esmérték az ő Dá-
vidjokat és Királyokat, kik tele torokkal val-
lást-tévén előtted azt kiáltják: Híűünk mi Te
benned és abban a' kit Te el-botsátottál a'
Te Szent Fiadban, a' ki öröktől fogva ki-
mondhatatlan módon származott Te töled,
kinek azt mondtad az örökké valóságban:
*En Fiam vagy Te, En ma szűltelek Tégedet. A'
ki örökké áldandó ISTEN, a' ki által terem-*
tettenek mindenek, a' kinél lehetetlen sem-
mi nintsen.

Ezen

  (63)

Ezen gyönyörüségnek és leki örömnek
tökéletes tellyefségére azt a' nagy irgalmas-
ságodat-is közlöd én velem Edes Jó Istenem,
hogy meg-engedted, sőt nem csak meg-en-
gedted, hanem ugyan Te magad segítettél,
hogy én a' Tégedet félőknek számokra, kik
itt Tégedet igazán meg-esmértének Hajlékot
készítsek, mellybe Szent Neved' magasztalá-
sára és ditsöítésére egybe gyűljenek. Meg-
engedted azt-is, hogy a' Te Oltárod körül for-
golódó Szolgaidnak számokra, a' kik itt Sz.
Beszédednek igazán való hirdetésében fára-
doznának, Hajlékot építsek, mellyben az ő
fejeket a' nyugalomra le-hajthassák. Oh
URam ki a' Sziveket vi'sgálad, Te tudod és
látod, hogy a' Te szolgálódnak a' Salamonnak
egész Világ' tsudájára építetett nagy és ékes
Temploma, melly nagy Te hozzád való
szeretetéből származott: látod szintén úgy e'
tsekélly és kitsiny Házat-is az én Szívemnek
mitsoda indulatjából építetett. Tudom én
azt-is, hogy nem a' külső pompás ékefsége-
ket nézed, és nem gyönyörködöl abban a'
mit e' Világi emberek nagyra betsülnek, ha-
nem nézed a' Tégedet szerető és Te hozzád
ragaszkodó Szívnek indulatját.

En ISTENem jól látod ezen orában
való

❖ ❖)(64)(❖ ❖

való indulatját - is az én Szívemnek, látod hogy mostan-is melly nagy Te hozzád való ragaszkodással és Te benned vetett egész bizodalomból álllok Te előtted. Kedveljed hát a' JESUSnak Véérért az én Szívemnek indulatját. Kedveljed annak drága voltaért ez Házat-is, mellyet én Tenéked készítettem. URam ez az Ház a' Te Házad, ez a' Nép a' Te Néped, lakozzál hát mind örökké ez Házban és ezen Hellyben. Oh ne engedjed, ne engedjed Irgalmas Kegyelmes Jó ISTEN, hogy ez az Ház, a' mellyet egészzen az ő leg-első fundamentom kövének fel-vetésétől fogva az én Szívemben Tenéked fenteltem, az idegen Vallásnak általa meg-motskoltságok, és itt idegen tüzzel való áldozat mennyen véghez: hadd lehessen mindenkor ezen Hellyben és Házban a' Te Szent Bezádednek tisztán való hirdetése, Szent Sákramentumidnak a' magok tisztaságokban való ki-főlgáltatások. Légyen URam ez Hellyben a' Te Szent Bezádedet hirdető Szolgaidnak tsendességek; ne engedjed hogy meg-háboríttassanak az ő gyűlölőiknek mesterségek által békeességekben, sőt az ő ellenségeknek-is fíveket hajtsad-meg akaratjuk kívül-is a' vélek való jó-tételre, és tsendességeknek ki-főlgáltatásokra.

Légy

❖ ❖)(65)(❖ ❖

Légy URam ez Hellyben óltalmak a' Tégedet igazán esmérőknek, fegedelmek a' Te hozzád ragaszkodóknak, ne engedjed, hogy az ő nyomorúságoknak és fűkségeknak idején Te kívülled máshoz folyamodhassanak; erősítsed őket Hitekben, Tégyed állandókká és álhatatosokká a' meg-esmért Igazságban. Ne engedjed hogy az ő kisdedjeik el-ragadoztassanak, és a' bé-vett Igazságtól el-hajtasassanak. Lakozzék a' Te Ditsöséged mind örökké ez Hellyben, hogy azok-is a' kik még eddig Tégedet meg-nem esmértenek, jöjjenek-bé a' Te Hiveid' Tárfaságokba, ezt mondván: Jertek mennyünk - fel az URnak Hegyére, a' Jákób ISTENének Házába, hogy meg-tanítsion minket az ő útaira és járjunk az ő útiban. Mert bizony az UR lakozik ez Hellyben.

URam a' Te alázatos főlgáló Leányodról-is emlékezzél-meg; vedd-ki én belőlem az erőtelenségeket, mellyekkel naponként küzködöm. Mert Te tudod hogy egészzen, Szívemet, Lelkemet, Eletemet, és minden dolgaimat, néked kívántam fentelni. Azért mikor én a' Tenéked fenteltetett Házadba bé-mégyek, hogy Tégedet tiszteljelek; jöj-bé és tiszteld - meg Te-is az én Szívemnek

E

Házát

Házát, a' Te Szent Lelkednek ereje és jó vezérlése által, hogy lehessen én alkalmas a' Te Szent Nevednek dicséretére, a' fzerint a' mint Te magad kívánod. Mert bizony nintsen egyébben valamiben az én Lelkemnek nyugalma, hanem csak abban, mikor a' Te Lelked bizonyoságot tézen az én Lelkemben, hogy én Tiéd vagyok.

A' Te haragra fel-nem gerjedésedet sőt nagy fzerelmedet tapasztalom a' Te fzőlgádhoz az Abrahámhoz, ki-is midőn az ő Atyafiáért a' Lótért fok rendben alázatos könyörgésével Tégedet meg-keresett volna, nem hogy haragodat gerjesztetted volna ellen, de egészzen az ő kívánságára le-erefkedtél, mellyet-is én bűnös ember nagy tsudálkozással fzelelek. Edes ISTENem! én-is az Abrahám' Hite fzerént való Leányod, könyörgök nagy alázatossággal az Abrahámnak ISTENének nem az én Atyámfiáért, hanem tulajdon énnen magamtól fzármazott Gyermekeimért, kikhez való indulatott tennen magad adtál és ugyan belém óltottál, hogy ő hozzájok fzeretettel légyek. URam ha Abrahámért Lótnak ki-fabadítására Szent Angyalodat küldötted, és a' 'Sodomának példafon lett vezedelméből ki-vitetted, Abrahám-

hámnak, I'sáknak, Jákóbnak ITSENe az Enyímeket-is vedd-ki és vezérel-ki a' vezedelméből. Ha fzentén látható képen Angyalodat nem küldöd-is most, de bizonynal el-hízem, hogy csak egyet fzőlj, ők azt mindjárt meg-halják és azt mondják: Szólj URam, mert jól halja a' Te fzőlgád és fzőlgáló Leányod, és az ő Maradékjokat-is a' Te utaidra meg-tanítyák. Ha pedig URam nem tetfzik Felségednek hogy engemet ebben meg-halgass és vigasztalj, légyen-meg a' Te Szent akaratom, csak hogy azon kérlek, hogy akár kedves akár kedvetlen dolgok által kéfzíts-el engemet a' bódlog ki-muláfra, hogy nagy örömmel várhasam az én el-öfzlatásomnak idejét, tudván azt bizonynal, hogy akkor lépem által ama' véghetetlen Bódlog Eletre; mellyet-is adj-meg énnékem én Edes Istenem Szent Fiad' érdemében, A M E N.

XVI.

*Az ISTEN Irgalmafságában dítsekedő
vallás-tétel.*

IRgalmafságnak és Kegyelmefségnek
el-fogyhatatlan gazdag Kutfeje, Sz. Ur
E 2 ISTEN

  (68)

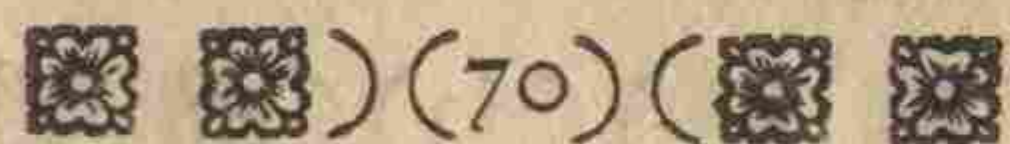
ISTEN! a' kinek mint-egy természetből kifolyó gyönyörűségedre vagyon a' nyomorult bűnös emberekkel Irgalmafságot és Kegyelmefséget közleni, és tselekedni, hogy azok újabban fel-vétetnének arra a' méltóságra hogy Isten fiainak és leányinak hivatatnának. Egészzen le-is erezkedel a' Porból és Hamuból formált's ugyan porrá válándó nyavalyás emberhez, mint-ha a' Te fenséges helyedet elhagytad volna és a' nyomorult embernek fivét tetted volna egészen a' Te lakó Hajlékoddá.

Oh el-bámuláfra méltó, óh e' Világban merült testi emberektől meg-nem fogható és el-sem hihető drága, kedves, édes Gyönyörűség. En tölem mulandó Portól és Hamutól nagy tsudálkozással és el-bámulással kérhető dolog; hogy honnan vagyon ez, és mivel érdemlettem én ISTENem Te töled, hogy engemet arra méltóztass, hogy az én Szívemben örömmel érezhessem a' Te Lakáfodat és gyönyörűséges Mulatáfodat? hogy én nagy ditsekedéssel kiálthassam: Bizony az ISTENnek lakó hajléka az én Szívem, és az én Lelkem tsak ő benne örvendez. Te vigasztaltad az én Lelkemet minden fomorúságimban, Te erősítetted erőtelenségiben, Te vóltál és tsak Te vagy az én Lelkem' minden

  (69)

den gyönyörűségekkel tellyes öröme, és a' Mennyei Bóldogságnak én beñem ez Eletben el-kezdője, ez világi életem után pedig tökéletességre vivője; mellyben véghetetlenül gyönyörködöm és országlok az én Fejemmel az UR KRISTUSSal. Oh Edes ISTENem, mit kérhettem volna, mit kívánhattam volna Te töled, Te-is mit adhattál volna többet és jobbat énnékem, mint midőn Te magadat adtad. Bizony nem kell nékem már Te rajtad kívül semmi-is: egyéb rézem nintsen-is énnékem Te nálladnál én ISTENem.

Oh én Edes ISTENem, mikor én Te-rólad, és a' Te Kegyelmeidről, mellyeket velem eddig nagy mértékben közlöttél's mostan-is fűntelen közlel gondolkodom, az öröm egészen el-fogja minden tetemeimet. De más felől fémlelvén fok erőtelenségeimet, óh melly nagy félelmek vésznek körül engemet világi Eletem' folyásában, hogy Tégedet jó ISTENemet meg-ne bántsalak's akaratod ellen ne járjak. Mind-az-által ezt-is meg-enyhíti és ugyan meg-gyözi a' Te áldott Szent Lelked által fereztetett Bizodalمام, el-hivén azt, hogy Te benned változás nintsen, és a' Te én hozzám való nagy ferezettednek gyakorlása fundáltatik a' Te ferezelmes

Szent Fiadnak érdemes Elég - tételével való meg Engeszteltetéseden ; úgy annyira, hogy az én bennem lévő fok gyarlóságimat és esztimet többé már nem én bennem , hanem a' Te Szent Fiadnak Sebeiben látod és azokért én már töled el-nem rekeztethetem.

Alázatos szívvel könyörgök továbbra-is Szent Felségednek azon , hogy a' Te Szent Lelked által fereztetett örömet ne engedjed meg-fünni én bennem. Rontsd-el URam a' Sár-házat, hadd nevedkedhesék a' Te Lelked munkája az én Szívemben mind az utolsó pertzentéséig az én Eletemnek. Oh Mennyei Atyám , ki engemet őriztél mind eddig, hogy az én térdeim meg-ne hajólnának és nyelvem meg-ne mozdúlna az idegen Isten' tiszteletére ; sőt úgy meg-őriztél, hogy ebben hízékedéssel való állással-is gyarló Elete-met meg-ne fertéztetném : mellyért én tölem a' tisztetség és minden dicséret csak Tégedet illet ; mert a' Te erőd által őriztettem.

Edes ISTENem , a' ki ezeket tselekedted én velem a' Te nagy irgalmaságodat mutasd-meg továbbra-is az én utolsó végemben. Viselj Irgalmas ISTEN gondot az én porrá való testemre-is ; rendeld az én el-ozlaltatásomnak helyét és óráját olyá emberek közzé, a' kik-

a' kikkel Tégedet ez Eletben-is egy igaz Hitben és Vallásban tiszteltelek. Ne engedjed édes Atyám az én porrá való Tetemeimet idegenektől képzelt féntséggel meg-mötskoltatni ; hanem a' Te Sz. Lelkednek gyönyörűség drága kenetjét , hadd felemlélhesék még azok-is én bennem , a' kik én irántam úgy ítéltek, hogy nintsen igaz Hitem és Vallásom. Oh URam halgass - meg mind ezekben engemet a' Te Kebelednek szerelméért az én Idvezítő.

J E S U Somért,
A M E N.

Irtam MDCCLI-dik Esztendő. Febr. xv-dik Napján HEVIZen , midőn minden e' Világi örömnélkül egyedül csak az én Mennyei Szent Atyámban helyheztetett , minden Világi örömet feljül muló gyönyörűséggel tölténém időmet.

Edes J E S U S Tiéd vagyok,
Néked élek , néked halok.

Légy J E S U S om Eletemben. Légy J E S U S om Halálomnak utolsó pertzentésében. Légy J E S U S om az örök Eletre vezéreltetésemben , és ott végnélkül való örvendezésemben.

'A Könnyörgések' Rendi.

I.	Késértetek' keménysége között bágyadozó Léleknek Istenhez való ragaszkodása.	I.
II.	Az Istenhez nagy bizodalommal való ragaszkodás a' Kisértetek között való vigasztalásért.	6.
III.	Az Istenhez való ragaszkodás a' Kisértetekben a' Mennyei erőért és megvigasztaltatásért.	II.
IV.	Az Isten' Irgalmatságához és Mindenhatóságához való ragaszkodás a' Kisértetek között.	16.
V.	Igen meg-sebhedett szívnek a' Krisztus érdemében Istenhez való ragaszkodása.	19.
VI.	Istenben való ditsekedés, Hála-adás a' Vigasztalásnak nyújtása után.	26
VII.	Betegségből való fel-gyógyulás után Hála-adás az Isten' kegyelmességéért Könnyörgés tovább való Irgalmatságáért.	30.
VIII.	A' Krisztushoz való fohászkodás a' Kereszt-viselesekben.	40.
IX.	Az Isten' Kegyelmeiben való ditsekedés és hála-adó Könnyörgés.	42.
X.	Az Ezentendőnek végén a' fok háborgatófok között élő lelkeknek Istenhez v. Fohászkod.	47
XI.	Az Uj-Ezten. kezdetibé Istenhez v. Fohászkod.	50.
XII.	Az Ezentendőnek kezdetében az Isten' Méltóságáról, 's maga méltatlanságáról való vallás-tétel és magának hozzá tartozóival Isten' Kegyelmeiben való ajánlása.	51.
XIII.	Hála-adás az Isten' Itéletei között.	57.
XIV.	Istenhez való Fohászkodás a' Segedelemért.	60.
XV.	Hála-adás és Isten előtt való törekedés a' Hívizi R. Eklésiáért.	61.
XVI.	Az Isten' Irgalmatságában ditsekedő vallás-tétel.	67

NEm lévén az Embernek hatalmában és maga erejében csak egy lépése-is, annál-is inkább Életének meg-hozzfizabitása, és Napjainak bódogságra vezérlése; úgy fizintén azoknak meg-rövidítések, 's életének el-fogyatása senkinek maga szabadságában nintsen. Hofzfú és rövid Idő, bódog és bódogtalan Napok, örömmel 's bánattal folyó órák, óh URam a' Te Kezedből jönnek és azok Tőled függenek. Az Emberek gyakorta hibáson itélnek, némellyek hofzfú Időknek telésével magokat biztatván, Reménségekkel ellenkező fententziát kell hallaniok. Tégy rendelést a' te Házadról, mert meg-kell hálnod. Némellyek magokban azt itélik, hogy el-jöttek és bé-töltenek az ő elrendelt Napjaik, mellyeket senki által nem hághat, 's nem tudják hogy más ő irántok a' Mennyei URnak akarátja. Tiéd URam a' Meny és a' Föld, és azokban lévő minden Állatok. Tiéd vagyok URam En-is, birj, vezérelj, igazgass, úgy mint Tenéked tetszik, és néked Ditsőséges, 's nékem Idveséges.

En-is a' hibáson itélni szokott Emberek között lévén, úgy itélek vala, hogy el-közelített az En elofzlattatásomnak ideje, ki Nyomtattattam vala xvi. Könnyörgéseket, tsekély és tudatlan Elmém szérént készülteket; mellyekkel fok nehéz kisérteteim között gyötrődő Lelkemet, a' Mennyei Erő által vigasztaltam: de mint-hogy tetszett a' Mennyei URnak

F

Ele-

Életemnek nyújtása, 's annak bokros Kereszt-vise-
lésekkel való terheltetése; ellenben ahoz illendő 's
a' nyomorúságokat meg-győzhető erőt adni; arra
nézve Én-is kívántam azon kevés számból álló Kö-
nyörgéseimet meg-többiteni, és egyfzer'smind ma-
gamat arra kötelezni, hogy Én áldom az URat,
mig léfzen Életem, és az ő Ditséreteit a' mig élek
addig hirdetem.

Tudom Én azt hogy az ISTEN nem gyönyörködik e' Világ előtt nagy tsudával látzó bőltsétségben, sem az ékesen főllálnak mesterségében; hanem az együgyű alázatos Szívnek hozzá folyamodásában, és hogy jól tégyen azzal az ő nyomorúságában. Én vagyok méltatlan, de az Isteni méltóztatásból eleven Példája az ISTEN Jó-téteményinek. Oh URam ditsőítsd-meg jobban-is Te magadat Én bennem Porban, Hammuban, mind Életemben, 's mind Halálomban, hogy Én-is, és mások-is a' kik látják hogy Engemet el-nem hagytál ditsőítsék a' Te Névedet érette.

Róm. viii. 28, 39.

Tudjuk pedig hogy azoknak a kik az ISTEN
 Szeretik mindenek egy aránt jóvókra vagynak, kik az
 ő végezése szerint hivatalosok. Mert Én bizonynyal
 el-bítem, hogy sem Halál, sem Élet, sem Angya-
 lok, sem Fejedelnek, sem Hatalmaságok, sem jelen
 valók, sem következők. Sem magasság, sem
 mélység, és semmi egyéb teremtettt Állat el-nem sa-
 kaíthat minket az ISTENnek Szerelmétől, melly
 vagyon a mi URunk JÉZUS KRISTUSban.

IS-

ISTENhez való Fohászkodás.

EN ISTENem és Segedelmem, En
ditsekedésemnek Közfiklája, Én tökéle-
tes Reménségem, légy ez után-is Én Segedel-
mem, éltes Uram addig a' míg a' Te fz. Be-
fzédedet hirdető Szolgaidnak Hajlékot készíte-
tek; hadd leheffen az hová Fejeket a' kí-
sértetek között-is le-hajtsák. Én ISTENem
tekints reám, és lásd-meg az Én Szívemnek
leg-belsőbb rejtekében, hogy Én Életemet
egyébért nem kívánom hanem ez Helységben
a' Te Ditsőségednek elő-mozdításaért. Ki-
vólna Uram az, és mi lehetne e' Világon
ollyan, hogy a' Tehozzád való kívánságo-
mat meg-változtathatná, és magához hajthat-
ná? Mert bizony fjomjúhozik az Én Lelkem
az Én ISTENemhez, ahoz az erős ISTEN-
hez; a' ki Én velem ennyi ki-nem irható,
annál-is inkább meg-nem hálálható Irgalmas-
ságát közlötte. Oh Uram adj Erőt Énné-
kem erőtlennek. Tartsd-meg továbbra-is ezt
a' Kegyelmedet Én nállam, 's neveljed minden
Napon nagyobb mértékre. Ne vess-el En-
gem', sőt ne-is tekints az Én fok gyarlósá-

P 2

gimra.

gimra. Nézz mindenkor a' Te szent Fiadnak tökéletes Elég-tételére, és azért engedjed, hogy kevés Napjaimat tölthessem egész-szen Szent Nevednek Ditsőségére, Anya-szentegyházadnak épületére.

Hálá-adó Könyörgés.

ÓH Én Uram, és Én Mennyei Atyám! Te méltóztattál Engemet szegény Szolgálódat az Én Szüléim és Atyáim felett arra, hogy ez Helyben-is melly pufzta és száraz Föld vala, élő kutfejeknek Forrásait láthassam; azoknak gyönyörűségeikkel Lelkemet vigasztalhasam. Mert óh Én Uram ezen Helyben nem fok idővel ez előtt nem forog vala szájakban a' Te igaz esméretedről való Vallás-tétel. Mert a' ki nem esméri a' FIUT, nem esméri az az ATYÁT-is. Nintsen pedig örök Élet sem Idvesség másban, hanem csak az egy JÉ'SUS KRISTUS-ban, a' kit Te el-botsátottál, hogy valaki hiénd ő benne végyen örök Életet. Már Uram ez Helyben fokban meg-esmérték az ő Dávidjokat és Királyokat, kik tele torokkal Vallást tévén előtted azt kiáltják. Hiszünk mi Te benned, és abban a' kit Te el bo-

el-botsátottál, a' Te Szent Fiadban; a' ki öröktől fogva ki-mondhatatlan módon származott Te töled kinek azt mondtad az örökké valóságban, *En Fiam vagy Te En magyartelek Tégedet.* A' ki örökké áldandó ISTEN, a' ki által teremtettenek mindennek, a' ki-nél lehetetlen semmi nintsen.

Ezen gyönyörűségnek és lelki örömnek tökéletes tellyeségére azt a' nagy irgalmas-ságodat-is közlöd Én velem Édes Jó IS-TENem, hogy meg-engedted, sőt nem csak meg-engedted; hanem ugyan Te magad segítettél, hogy Én a' Tégedet félőknek számokra, kik itt Tégedet igazán meg-esmértének Hajlékot készítsék, mellybe Szent Neved magasztalására és ditsőítésére egybe gyűljenek. Meg-engedted azt-is, hogy a' Te Oltárod körül forgolódó Szolgáidnak számokra, a' kik itt szent Beszédednek igazán való hirdetésében fáradoznak, Hajlékot építsék, mellybe az ő fejeket a' nyugalomra le-hajthassák. Oh Uram, ki a' Szíveket vizsgálod, Te tudod, és látod hogy a' Te Szolgádnak a' Salamonnak egész Világ' tsudájára épített nagy és ékes Temploma; melly nagy Te hozzád való szeretetiből származott, látod szintén úgy e' tsekély és kitsiny Házat-is, az Én Szívem-nek

❖ ❖) (78) (❖ ❖)

nek mitsoda indulatjából építtetett. Tudom Én azt-is, hogy nem a' külső pompás ékeségeket nézed, és nem gyönyörködöl abban a' mit e' világi Emberek nagyra betsülnek, hanem nézed a' Tégedet fzerető és Te hozzád ragaszkodó Szívnek indulatját.

Én ISTENem, jól látod ezen órában való indulatját - is az Én Szívemnek, látod hogy mostan-is, melly nagy Te hozzád való ragaszkodással és Te benned vetett egész bizodalomból szóllok Te előtted. Kedveljed hát a' JÉ'SUSnak Véérért az Én Szívemnek indulatját, kedveljed annak drága vóltáért ez Házat-is, mellyet Én Tenéked készíttettem, Uram ez az Ház a' Te Házad, ez a' Nép a' Te Néped, lakozzál hát mind örökké ez Házban, és ezen helyben, óh ne engedjed, ne engedjed irgalmas kegyelmes Jó ISTEN, hogy ez a' Ház a' mellyet egészfzen az ő leg-első fundamentom Kövének fel-vettetésétől fogva az Én szívemben Te néked fzen-teltem, az idegen Vallásuak által meg mots-koltasék, és itt idegen tüzzel való Áldozat mennyen véghez; hadd lehessen mindenko-ron ezen Helyben, és Házban a' Te szent Beszédednek tisztán való hirdetése, szent Sákramentomidnak a' magok tisztaságokban való

❖ ❖) (79) (❖ ❖)

való ki-fzolgáltatások. Légyen Uram ez Helyben a' Te fz. Beszédedet hirdető Szól-gaidnak tsendefségek, ne engedjed hogy meg-háboríttasának az ő gyűlölőiknek mestersé-gek által békeségeken, sőt az ő ellenségeik-nek szíveket hajtsd-meg akaratjok kívül - is a' vélek való Jó-tételre és tsendefségeknek ki-fzolgáltatásokra. Légy Uram ez Helyben óltalmok a' Tégedet igazán esmérőknek, se-gedelmek a' Te hozzád ragaszkodóknak, ne engedjed, hogy az ő nyomorúságoknak és szükségeknél idején Te kívülled máshoz fol-lyamodhasanak, erősítsed őket Hitekben té-gyed állandókká és álhatatosfokká a' meg-es-mért Igazságban. Ne engedjed hogy az ő kisdedjeik el-ragadoztafsanak, és a' bé-vett Igazságtól el-hajtafsanak. Lakozzék a' Te Ditsóséged mind örökké ez Helyben, hogy azok-is a' kik még eddig Tégedet meg-nem esmértenek, jőjjenek-bé a' Te Hiveid' Tárfa-ságokba ezt mondván: Jertek mennyük-fel az URnak hegyére, a' Jákób ISTENének Házába, hogy meg-tanítsa minket az ő úta-ira, és járjunk az ő útáiban. Mert bizony az UR lakozik ez Helyben.

URam a' Te alázatos Szolgáló-Leányod-ról-is emlékezzél-meg, vedd-ki Én belőlem

(80)

az erőtelenségeket mellyekkel naponként küszködöm; mert Te tudod, hogy egészszén Szívemet, Lelkemet, Életemet, és minden dolgaimat néked kívántam szentelni, azért mikor Én a' Tenéked szenteltett Házadba bé-mégyek, hogy Tégedet tiszteljelek; jöj-bé és tiszteld-meg Te-is az Én szívem-nek Házát, a' Te Szent Lelkednek Ereje és jó-vezérlése által, hogy lehessen Én alkal-matos a' Te Szent Nevednek dicséretére a' szíriat a' mint Te magad kívánod. Mert bi-zony nintsen egyébben valamiben az Én Lel-kemnek nyugadalma, hanem csak abban mikor a' Te Lelked bizonytságot téfzen az Én Lel-kemben, hogy Én Tiéd vagyok.

A' Te haragra fel-nem gerjedéfedet, sőt nagy szírelmedet tapasztalom a' Te szól-gádhoz az Ábrahámhoz, ki-is midőn az ő Atyjafiáért a' Lótért fok rendben alázatos Kö-nyörgésével Tégedet meg-kerefett volna, nem hogy haragodat gerjesztetted volna elenne; de egészszén az ő kívánságára le-erészkedtél; mellyet-is Én bűnös Ember, nagy tsudálko-zással szemlélek. Édes ISTENem! Én-is az Ábrahám' Hite szírent való Leányod, Kö-nyörgök nagy alázatofsággal az Ábrahámnak ISTENének, nem az Én Atyámfiáért, hanem tulaj-

(82)

tulajdon Ennen magamtól származott Gyer-mekeimért kikhez való indúlatott tennen ma-gad adtad, és ugyan belém óltottad, hogy ő hozzájok szíretettel légyek. URam ha Ábrahámért Lótnak ki-fzabadítására sz. An-gyalodat küldötted, és a' 'Sodomának pél-dáson lett veszedelméből ki-vitted, Ábrahám-nak, I'sáknak, Jákóbnak ISTENe, az Enyi-meket-is ved-ki és vezérel-d-ki a' veszedelemből. Ha szinte láthatóképen Angyali-dat nem küldöd-is most, de bizonynal el-híszem hogy csak egyet szílsz, őt azt mindjárt meg-halják, és azt mondják: Szílj URam mert jól halja a' Te Szílgád és Szílgáló-Le-ányod, és az ő maradékjokat-is a' Te úta-idra meg-tanílják. Ha pedig URam nem tetfzik Felségednek, hogy Engemet ebben meg-halgass és vigasztalj, légyen-meg a' Te színt akaratom, csak hogy azon kérlek, hogy akár kedves akár kedvetlen dolgok által ké-szíts-el engemet a' bódog ki-mulásra, hogy nagy örömmel várhasam az Én el-ószlatta-tásomnak idejét, tudván azt bizonynal, hogy akkor lépem által ama' véghetetlén Bódog Életre; mellyet-is adj-meg Énnékem Én Édes ISTENem sz. Fiad' érdemében, Ámen.

HÉVIZen Irám M D C C X L I X. Efstendőben,
Augustusnak VII-dik Napján.

❖ ❖ (82) ❖ ❖

*Az ISTENről való Vallás-tétel és Hálá-
adás az ő Itéleti között - is.*

EL-jöttem URam Te elődbe Ditséretnek Ál-
dozatját hozván az Én Szívemben. Az Én
kezeimet fel-emelvén szájamat meg-nyitom
az URnak az Én erős ISTENemnek hálá-
adással való Ditséretére. De óh miképen
kezdjem-el, mit szóljak, mert nagy az UR
a' mi URunk, és valjon az Ádámtól száрма-
zott és az ő Esetivel magát minden Jónak tse-
lekedésére való tehetségétől meg-fosztott
Ember, tehet-é elegendő Tisztefséget, ad-
hat-é illendő Ditsóséget e' nagy Méltóságnak?
Senki nem, mert mindnyájan igen bűnösök va-
gyunk. A' Te tsalhatatlan szent Befzédedben
ki-jelentetted Te magadat, melly Irgalmas és
Kegyelmes légy, hogy a' nyomorult bűnös
az ő méltatlanságának meg-gondolásával el-ne
tsügedjen, hanem fel-emelkedvén Tőled se-
gítséget kérjen, és Te meg-segílted őtet; mert
Te vagy Ereje az erőteleneknek, fel-emelő-
je az el-esetnek.

Ámbár Én-is azon nagy Jónak végben vi-
telére épen erőtelennek esmérjem magamat;
mindazonáltal fel-emelem szemeimet nem a'
Hegyekre, hanem a' Hegyeknek Teremtő-
jökre; mert onnét volt Nékem mind eddig
sege-

❖ ❖ (83) ❖ ❖

segítségem, mostan-is ő az Én reménységem
és bizodalمام. Kérlek-is alázatos szívvel
Égnek, Földnek, hatalmas Teremtő és Gondvi-
felő ISTENe, küldjed Én hozzám a' Te Sz.
Fiadnak Érdemével ki-nyert Szent Lelkedet,
ki-is igazgassa szájamat a' Te előtted való szól-
lásra, gerjeszse Szívemet a' Te szerelmedre,
és töltsé-bé Lelkemet a' Te benned helylyhez-
tetett örömmel, és így bizonynyal tudom hogy
kedves és Te tőled kedveltetett léfzen az Én
Hálá-adásomnak Áldozatja.

Nagy Hatalmú, Rettenetes de egyfzer's-
mind igaz Itéletű Szent ISTEN! ki-is mikor
a' Te Itéleteidet ki-botsátod, a' Hegyek hel-
jéből meg-mozdúlnak, és a' Halmok reszket-
nek előtted. Az bátorságban élő Fenevad
Embereknek szívek el-olvad, és hanem a' Te
hozzád való szerezetbéli engedelmeßségéből-is,
de a' Te Itéleteidnek szemlélésének félelmé-
től az Ákhábbal magokat meg-alázzák. Ugyanis
hogy-hogy ne rettenne-meg a' porból formált
Ember a' Te rettenetes Itéleted és Hatalmad-
tól? Mert ha parantsolsz az Égnek Földnek,
Te tőled, rendeltetett Idők járásinak, azok
nagy serénységgel véghez víszik a' Te Itéletid-
nek sullyofságát, Felhőket támasztasz, Eső-
ket botsátasz; de nem áldásra, hanem Áldá-
saidnak

❖ ❖) (84) (❖ ❖)

faidnak az Emberek' Háládatlanságokért el-
vesztésekre. El-borítod az ő Határaikat Viz-
zel, és ugyan el-sepred, hogy a' melly Hel-
lyeket az előtt kevés idővel nagy gyönyörű-
séggel néznek vala az Emberek, és azt itélik
vala, hogy az ő Tsürök Gabonának fokságá-
val, Pintzéjek Mustnak bővségével bővölköd-
nék, nagy hirtelenséggel ezek változván, ke-
serves szívvel kelletik nézni, ezeknek semmi-
vé lételeket, úgy annyira hogy egészen fzi-
vek el-olvadva Te előtted refzketnek.

A' Te Itéleted pedig gyakorta egy aránt
mégyen által, mind a' Te benned hívő Vá-
lasztottidon, mind a' Tégedet nem esmérő Hi-
tetleneken, sőt gyakorta azokon ditsőíted-meg
magadat, a' kik hozzád közeleb járulnak, mely
miat-is gyakorta a' szent Dáviddal tsak nem
meg-fikamlík az ő lábok és meg-botlanak, 's
szívekben ugyan tufakodnak miképen legyen
ez? De midőn jól meg-vi'sgálják a' dolgokat,
meg-látják melly nagy külömbség legyen a'
Hivek és az Hitetlenek között annak végén,
's fel-kiáltnak a' Dáviddal a' keferűségek kö-
zött-is, ezt mondván: De Én Tenálad mara-
dok, noha fok nyavalyákat látok, igazgass
vezérelj Engem', ofztán végy-fel Ditsőségre.
Oh édes Atyám, a' nehéz Itéletek között,
ha Te

❖ ❖) (85) (❖ ❖)

ha Te a' Te választott Hiveidnek szemeiket
fel-nem nyitnád, hogy azokat láthassák, az
ő Hitek egészen el-fogyatkoznék, Reménsé-
gek meg-fzűnnék.

Én velem-is szegény, nyomorúlt, de Te
benned igaz Hittel bizakodó alázatos Szolgáló
Leányoddal Itéleteidnek nagyságát bőv mér-
tékben szemléltetéd. A' Vizek' áradásinak
parantsolál, és fok szép Áldásodat az által tö-
lem el-véved. Tüzet támasztál és az által
Te töled Én reám bizatott Magamnak és Tse-
lédeimnek táplálására öfzve szereztetett Java-
imat meg-emészted. Igaz vagy URam és iga-
zak a' Te Itéleteid. Mindazonáltal nem azért
nyitotta-meg a' Te Szolgáló-Leányod az ő szá-
ját, hogy panaszolkodjék, hanem azért, hogy
fogadása szerént hálá-adó Áldozatot tégyen.
Az Én Szívemnek leg-belsőbb rejtekét - is a'
Te hálá-adással való Áldásodra ki-nyujtom.
Áldlak, ditsérlek és tisztellek minden Erőm-
ből, és tehetségemből Én Édes ISTENem,
Én jól-tévőm, Én meg-fzabadítóm, ki még
a' nagy Itéletek között-is Én velem irgalma-
son kegyelmesen bántál, nem engedted Itéle-
teid között hogy álmamból olyan nagy féle-
lemmel ferkennyek-fel, melly miat gyengél-
kedő Egészségemben nagy romlás legyen, hogy
a' miat

❧ ❧)(86)(❧ ❧

a' miat mind Szent Neved' ditséretére alkalmatlan lennék, 's mind pedig Világi Életemnek folytatására. Nem erefztettél valami példás Nyavalyát Én reám, a' melly Engemet méltán találhatott volna. Én Édes Jó Istenem melly kedves Én előtttem nem fokára porrá való Testemhez és hamar el-muló Életemhez nyújtot Jó-vóltod, hát meg-gondolván mennyivel nemeseb a' Lélek a' Testnél, annyival még feljeb emelkedik az Én szívem Te hozzád, az Én szegény Lelkemhez mutatott Kegyelmedért. Oh vajha szót találhatnék többet a' Te ditséretedre, óh vajha az lehetne, hogy Én apró Porrá tehetném minden tetemeimet, és az Én porotskáim mind külömb, külömb, Ditsérettel magasztalhatnák Szent Nevedet. Bizony tiszta szívvel meg-tselekedném, Te tudod édes ISTENem, de tudom hogy azzal-is elegendendőképen sok Jó-vóltodat meg-nem hálálhatnám.

Azt kértem vala Én Te tőled Én Jó ISTENem, hogy adj Énnékem békeséges tüdő Szívet Lelket az Itélet között-is, hogy mások-is lássák hogy noha bűneimért érdemlettem a' Te Itéleteidet; mindazonáltal Én úgy tűrhessem azokat, mint Te tőled az örök Életre el-választatott Szolgáló-Leányod. Melly kére-

❧ ❧)(87)(❧ ❧

kérésem előtt nem dugtad bé Füleidet, sőt feljeb mint Én kívánni és kérni tudtam volna, meg-halgattál, nem tsak békeséges tüdő Szívet adtál, hanem a' Te Itéleteidnek fzemlélése alatt nagy bátor Szívvel való örvendezést-is engedté. Mindentől való meg-fosztatást, és ez Világon mindeneket kárnak, ganejnak álitván, tsak a' Te édes Atyai vigasztalásodat érezhessem. Érezteted-is Én velem, óh Én Mennyei Szent Atyám, Én édes Jó ISTENem; mellyet-is bizony drágáb Kintsnek tartok, ez Világi minden Méltóság, Gazdaság, 's akármi ki gondolható Jónál.

Én Mennyei Szent Atyám és Én édes ISTENem, neveljed ez után-is az Én szívemben, ezen Kegyelmednek érzését. Oh ne idegenítsenek-el Én tőlem az Én sok gyarlóságim: ha színtén gyakorta Atyai dorgálásodat botsátod-is Én reám. Ámbár üss, verj, tsak Kegyelmedből ki-ne vess, nints inség, nintsen keferűség, nintsen szűkség, melly-is a' Te Kegyelmednek általa Énnékem meg-ne édesedjék. Bár végy-el mindent Én tőlem, tsak magadat adjad édes ISTENem Énnékem, mert ha Te enyim léfesz mindenem bővön léfzen Nékem. Azért tsak Te általad kívánok Én igazgattatni míg Te hozzád felvezérel-

❖ ❖) (88) (❖ ❖

vezéreltetem az Énnékem ingyen Kegyelem-
ből az Én Meg-Váltóm által szereztetett Örök-
ségbe; mellyben - is ofztán semmi változás,
bú, bánat, nyavalya, nyomorúság nem ér,
hanem öröm, vigaság, és tökéletes gyönyör-
ködés az Én ISTENemnek színe előtt, a' fz.
Angyaloknak és minden idvezült Szenteknek
Társaságokban, melly bódog órát hozz - el
Énnékem édes Jó ISTENem hamar, ÁMEN.

*Irtam HÉHIZen Junius-nak xx-dik Napján
D CCLI-dik Efstendőben.*

*Az ISTENnek Tsapásainak szemlélésén el-bá-
gyadott Léleknek ISTENhez való
fokáskodása.*

Minden Világi vigasztalástól meg-fosztatott
fok nehéz kísérteteknek terhek alatt el-
bágyadott Lelkem! emelkedjél-fel a' minden-
re elégséges nagy Hatalmú, és veted fokszor
Bölcsességét irgalmason közlő Mennyei Urhoz.
Ne nézzed csak e' Földi és hamar el-muló raj-
tad esett és reád tétetett nehéz változásokat,
mert azok csak egy szem-pillantáfig tartók; kö-
veti azokat nem fokára ama' véghetetlen öröm.
Egy kevesse el-rejtette az UR az ő Országát
busulásának idején te töled; de viszont az ő
Irgal-

